



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 24CCMA1

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número ***

**Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans
Audiovisuals**

Sessió 24, divendres 16 d'octubre de 2020

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

Sessió 24 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), tinguda per videoconferència, s'obre a ***. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmaes i Thió, Antoni Morral i Berenguer, Eduard Pujol i Bonell i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Adriana Delgado i Herreros, Jenn Díaz Ruiz i Raquel Sans Guerra, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució de condemna de la denigració dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra per TV3 (tram. 250-01024/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 460, 7).
2. Proposta de resolució sobre la contractació directa i sense concurrència pública de serveis d'avaluació de programes de TV3 per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 250-01202/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 554, 44).
3. Proposta de resolució sobre el tractament de la corrupció als mitjans de comunicació públics (tram. 250-01336/12). Grup Parlamentari Republicà, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació (text presentat: BOPC 620, 79).
4. Proposta de resolució de condemna de l'agressió a professionals de la informació i el subsegüent atac violent a la delegació de TV3 a Lleida (tram. 250-01377/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 637, 48; esmenes: BOPC 679, 20).
5. Proposta de resolució sobre l'ús de les denominacions oficials de lloc per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 250-01427/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 662, 58).
6. Proposta de resolució sobre la declaració del flamenc com a Bé d'Interès Cultural (tram. 250-01432/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 662, 62; esmenes: BOPC 699, 7).
7. Proposta de resolució sobre l'exclusió del castellà com a llengua habitual a Televisió de Catalunya (tram. 250-01463/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 671, 70).
8. Proposta de resolució sobre el garantiment de la independència política de TV3 davant de les ingerències del Govern (tram. 250-01470/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 671, 78).

9. Sol·licitud de compareixença del responsable d'informatius de televisió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elaboració i la difusió informativa de la notícia sobre una dona ferida quan retirava llaços grocs en un espai públic a Barcelona (tram. 356-00184/12). Sonia Sierra Infante, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona que anul·la un acord de l'ens (tram. 356-00799/12). Daniel Serrano Coronado, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19 (tram. 356-00813/12). Josep Riera i Font, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari Republicà, David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Natàlia Sánchez Dipp, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Daniel Serrano Coronado, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença del director de Televisió de Catalunya davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19 (tram. 356-00820/12). Josep Riera i Font, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari Republicà, David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per

Avançar, Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Natàlia Sánchez Dipp, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Daniel Serrano Coronado, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença del director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19 (tram. 356-00821/12). Josep Riera i Font, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari Republicà, David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Natàlia Sánchez Dipp, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Daniel Serrano Coronado, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i vicepresidenta primera del patronat de la Fundació La Marató de TV3 davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els criteris emprats per a comptabilitzar els ingressos de la venda de discos i llibres de La Marató (tram. 356-00882/12). David Mejía Ayra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Creuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'activitat duta a terme per l'ens el 2019 (tram. 356-00885/12). David Mejía Ayra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bon dia a tots i a totes. Benvinguts a aquesta sessió telemàtica de la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, aquesta comissió extraordinària.

**Proposta de resolució de condemna de la denigració dels agents
del Cos de Mossos d'Esquadra per TV3**

250-01024/12

Començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de condemna de la denigració dels agents dels Cos de Mossos d'Esquadra per TV3, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans i tindria la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bon dia a tothom.

Aquesta proposta de resolució, que és veritat que per la tramitació parlamentària queda una mica endarrerida en la seva substanciació, però en tot cas em sembla important posar de manifest la necessitat de prestigiar les nostres institucions, les institucions de l'autogovern de Catalunya i les del conjunt d'Espanya, les del conjunt del nostre estat democràtic, i en aquest cas estem parlant de la necessitat prestigiar la institució dels Mossos d'Esquadra.

No ens sembla raonable el que va passar en el programa de TV3 *Està passant cap* a allà a l'octubre de l'any passat, de fet de l'any 19, quan es va denigrar de forma inacceptable el Cos de Mossos d'Esquadra comparant-los amb gossos i amb uns adjectius absolutament inadmissibles. De fet, fins i tot em fa vergonya reproduir-los en comissió parlamentària i, per tant, m'estalvio la gravetat dels insults que en aquella ocasió es van proferir contra els Mossos d'Esquadra.

No crec que sigui raonable en una democràcia normal, en una democràcia sana, en una democràcia que vulgui vetllar per la qualitat de les seves institucions i per la dignitat dels seus servidors públics que s'intenti denigrar des dels mitjans públics la nostra policia, la policia autonòmica, en aquest cas, o si fos la policia nacional o la Guàrdia Civil exactament igual i, per tant, considerem que les afirmacions que es van fer en el programa *Està Passant* van ser inacceptables.

Es va presentar el Cos de Mossos d'Esquadra com una colla de rabiosos, de gent agressiva... Una versió, una visió sobre la policia absolutament inacceptable, que és veritat que coincideix amb l'intent per part de determinats partits polítics de

denigrar el Cos de Mossos d'Esquadra. De fet, fa quatre dies fins i tot l'expresident Torra deia que els Mossos d'Esquadra i altres funcionaris de l'Estat, en tot cas, de la nostra comunitat autònoma, eren un obstacle per a aconseguir els seus objectius polítics i els acusava de repressors.

A mi tota aquesta pretensió d'assenyalar els nostres cossos i forces seguretat de l'Estat, en aquest cas els Mossos d'Esquadra, em sembla inacceptable i per tant ja no és només una qüestió de la llibertat d'expressió, perquè la llibertat d'expressió ha de ser molt àmplia i emparar una enorme quantitat de manifestacions i tenir una amplada molt considerable, però no és una qüestió de llibertat d'expressió sinó de qualitat democràtica dels nostres mitjans públics. No és acceptable que des dels mitjans públics es denigri d'aquesta manera la imatge dels nostres policies i dels nostres servidors públics i per això demanem que el Parlament condemni de forma rotunda aquestes manifestacions contra els Mossos d'Esquadra.

I això és tot, president. Gràcies.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del diputat David Pérez, del Grup Socialista.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, president. Nosaltres també ja vam portar aquest tema a la comissió, amb preguntes precisament a la Presidència, i també vam demanar la compareixença que, efectivament, no va sortir finalment aprovada.

Tal com s'ha dit, pensem que eren unes declaracions absolutament impresentables. De fet, la direcció de la Corporació també va criticar aquestes manifestacions i és en aquest sentit que votarem favorablement als tres punts de la proposta de resolució.

El president

Gràcies. Ara seria el torn de Catalunya en Comú Podem i tindria la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies president. Doncs, jo respondre molt breu. Evidentment, vam trobar –i ho reiterem– absolutament desafortunada l'expressió, no la compartim, però entenem que hi ha... es tracta d'un programa d'humor, d'ironia, en el qual s'ha de prioritzar també la llibertat d'expressió i, sobretot, que ja hi va haver una excusa per part del presentador, del conductor del programa, també deixant per desafortunada l'expressió.

Per tant, un any després, que és quan estem debatent aquesta resolució i en els termes en què es planteja, no podem votar-hi a favor i ens abstindrem en aquesta ocasió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara seria el torn de la CUP - Crida Constituent, però si no vaig malament... no la veig per aquí.

Per tant, passaríem al Partit Popular i tindria la paraula el diputat Dani Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Para manifestar que nosotros apoyaremos esta propuesta de resolución. De hecho, ya debatimos una en términos muy similares en la Comisión de Interior, y la apoyaremos porque una cosa es el sentido del humor y otra muy distinta es el humor sin sentido, y mucho menos la denigración, que es lo que ocurrió en este programa respecto al cuerpo de Mossos d'Esquadra. Por cierto, en este programa respecto del cuerpo de Mossos d'Esquadra, pero habitualmente respecto a representantes de partidos políticos ajenos al mundo separatista, o de representantes de asociaciones ajenos a dicho mundo.

Por tanto, nosotros respaldamos esta moción porque, insisto, una cosa es el sentido del humor, legítimo, la crítica, la sátira, pero otra cosa muy distinta es la denigración que ocurre en ese programa, por eso nosotros apoyaremos la propuesta de resolución.

Gracias.

El president

Gràcies. Ara seria el torn d'Esquerra Republicana i tindria la paraula el diputat José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Ser polític, policia, jurista, metgessa, funcionària pública, sindicalista, treballador industrial o periodista no et fa formar part de cap col·lectiu discriminat, sinó que els col·lectius que representen l'autoritat i el poder són objecte de crítiques i blanc de bromes i humor.

Estem parlant d'una televisió pública i hauríem de definir quins són els límits de l'humor a la nostra televisió, però crec que els únics límits hauríem de vetllar és que no es faci humor que tingui un fonament racista o de discriminació referent a l'ètnia, la zona a què pertanyi, el gènere, l'orientació i identitat sexual, o malalties i discapacitats que tingui el col·lectiu o persona objecte de l'humor. Que una situació de discriminació a la nostra societat no es reforci amb una mostra d'humor a la televisió pública. Més enllà d'aquestes consideracions, el límit de l'humor l'han de posar les mateixes persones que el fan. I si el mateix director del programa *Està passant* va demanar disculpes, ell mateix va definir quin és el límit de l'humor al programa, i no l'esmenaré, però tampoc creiem que haguem d'exigir-ne més. Com bé li dic, ni la policia, ni els jutges, ni les polítiques, ni els funcionaris, som un col·lectiu discriminat i, de fet, tenim lleis que ens protegeixen i ens donen autoritat.

No els dic això com si mai hagués sigut objecte de crítica o humor molt dur. Un col·laborador d'aquest programa, en Jair Domínguez, va titllar-me a mi i a altres companys la passada tardor, quan vam fer un cordó de seguretat, de feixistes. I no em veuran aquí presentant cap queixa demanant raons al director de TV3.

Sempre s'ha plantejat el model de la BBC com un model a seguir i, de fet, en el mateix debat a la Comissió d'Interior, una diputada del PSC va dir que aquest tipus d'humor no es donaria a la BBC. Doncs anem a analitzar-ho: a *The Flying Circus*, dels Monty Python's, es van fer paròdies molt més dures cap a la policia; per exemple, es va mostrar un *bobby* comunicant-se amb grunyits amb un porc, o insinuant relacions sexuals entre un *bobby*, un porc i una dona nua. També li recomano el gag «Police Ooh Ooh», on es mostra la policia inventant-se proves per a acusar un ciutadà. En aquest mateix programa d'humor s'escenificava

habitualment la policia britànica com a babaus i poc intel·ligents. Vull recordar també la sèrie *The young ones*, on un hámster bastant putrefacte i amb greus problemes d'higiene i un comportament hiperviolent es deia directament *Special Patrol Group* –la brigada mòbil de la policia de Londres–, *Brigada Antidisturbis* per als que hagin seguit la sèrie, que es va emetre a Catalunya. Tots, als anys setanta i vuitanta, però avui la BBC continua redifonent-les, posant-les a la seva web i reprogramant-les en la seva programació.

Tenim gags més moderns, com *Police in Amsterdam*, on ens mostren els servidors d'Amsterdam com a poc treballadors. La BBC4 va fer un especial d'humor el 2018 en el programa *Funny Four* on es van fer acudits d'aquest estil: –*Quants policies es necessiten per a llançar un pres per les escales?* –*Cap, va caure!*, –*Quants policies es necessiten per canviar una bombeta?* –*Cap, arrestarien la bombeta per haver-se trencat i colpejarien l'habitació per ser negra.*

Diria que a la BBC sí que en fan broma, sobre la policia; molt més dures de les que hem sentit mai a TV3 o a qualsevol programa de la Corporació.

Tancaré amb el que va concloure l'especial d'humor sobre la policia de la BBC: *La tradició britànica de burlar-se de les figures d'autoritat és molt sana. La policia representa el poder i l'autoritat, i això atrau l'humor. Se'ns permet fer bromes i riure'n perquè tenim llibertat d'expressió.* I hi afegeixo: Visca el nostre amor per les bromes de la policia, dels polítics, de les jutgesses, dels banquers, de les empresàries i de tots els que representen l'autoritat i el poder, i la nostra llibertat per a explicar-les.

Gràcies.

El president

I ara, per a finalitzar, tindria la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, moltes gràcies, president. Em permet una prèvia? Avui fa tres anys de l'empresonament d'en Jordi Sànchez i en Jordi Cuixart, fa tres anys que patim un robatori en tres dimensions, en la dimensió política, que hem de defensar la lluita

política que és cívica, que és pacífica i que és democràtica. Patim un robatori a nivell social, perquè els drets civils ens són conculcats i ells en son bon exemple. I patim un robatori humà; si pensem tot el que hem trobat, estimat i viscut aquests tres anys, doncs tot això els han robat a ells i, per tant, aquests tres anys segrestats, i ho continuen estant; doncs, fem autocrítica perquè vol dir que no ho hem fet prou bé.

Dit això, sobre la PR d'avui, en Dario Fo deia que un poble que no sap riure és un poble perillós. Però també deia que callar és una forma de col·laborar amb la injustícia. I precisament, en la darrera comissió parlàvem de l'humor i és mentida, que l'humor no tingui límits. Clar, que té límits, és quan ja es no converteix en humor. Però en aquest cas, quan es parla de sàtira i quan es parla de paròdia, són béns democràtics a conservar i dic que són béns democràtics perquè precisament és el que trobaríem que en dictadures o en sistemes que limiten els drets, doncs, això estaria prohibit. Imaginem sistemes, per exemple, que tinguessin titellaires. Doncs, en aquest sistema s'intentaria perseguir. De fet, no només es persegueix l'humor, es persegueix la llibertat. En aquest cas ens preocupa que és un tema judicialitzat, que no ho hauria d'estar, però a més a més, ja ho han comentat alguns diputats que m'han precedit, el programa, els seus autors van demanar disculpes. La cadena, el seu director, va demanar disculpes i la mateixa Corporació a través de la senyora Llorach va demanar disculpes. De fet, els dos darrers que us he comentat, en aquesta mateixa comissió.

En èpoques feliçment superades –m'agradaria dir– es perseguia l'humor. La justícia espanyola i la fiscalia espanyola sembla que hi volen tornar i, miri, acabo com he començat. Jordi Cuixart fa tres anys que és a la presó i no para de somriure i jo els recomano molt que somriguin, i que riguin, i que tinguin humor, perquè a un país on no es pot riure no hi voldríem viure.

Gràcies.

El president

Gràcies. Doncs... passaríem a la votació, ja que no hi ha esmenes presentades. Així que, vots a favor de la proposta de resolució?

Vots a favor, de Ciutadans, del PP, del PSC... Demanaria que només votessin els portaveus dels partits, d'acord?

El lletrat

Són 9 vots, president.

El president

9 vots a favor.

Vots en contra?

Junts per Catalunya i Esquerra Republicana...

El lletrat

Que sumen 10.

El president

10. Abstencions?

Catalunya en Comú Podem, que en són 2.

Per tant, quedaria rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució de condemna de l'agressió a professionals de la informació i el subsegüent atac violent a la delegació de TV3 a Lleida

250-01377/12

Passaríem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia, que se'ns havia sol·licitat que s'avancés el punt 4. Per tant, passaríem al 4, que és la proposta de resolució de condemna de l'agressió a professionals de la informació i la formula... presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i la formula Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. El passat 8 de juny la delegació de TV3 a Lleida va patir un atac amb pedres, o amb altres objectes contundents, i hi van aparèixer unes pintades en favor del raper Pablo Hasél, que havia condemnat recentment per una agressió anterior a un periodista de TV3 i d'un altre mitjà.

Clar, el que portem a aquesta comissió és un problema, és un fenomen que fins i tot ha merescut l'atenció de la Comissió Europea, en un informe recent, en què mostra certa preocupació per l'estat de la llibertat de premsa a Catalunya, on en diferents manifestacions, en diferents conteses, els periodistes no han pogut exercir la seva feina amb normalitat, sinó que han estat agredits o coaccionats per l'encalç que ha intentat impedir aquest dret fonamental que tenim els ciutadans, que és rebre informació amb llibertat; i aquest dret el tenim els ciutadans, però l'exerceixen per a nosaltres els mitjans, els periodistes, en definitiva, el món de la comunicació.

Doncs, considerem que aquesta agressió que va patir la seu de TV3 a Lleida va ser absolutament inacceptable, i per això demanem als grups parlamentaris que el Parlament condemni de forma explícita aquestes actituds violentes contra els periodistes en general, i molt concretament contra la seu de TV3, i molt concretament l'agressió que va protagonitzar aquest raper, el senyor Hasél, que va ser condemnat per la justícia per aquesta agressió, prèvia a l'atac que va patir la seu de TV3, i considerem que el més normal, el més raonable, seria que el conjunt de les formacions polítiques tinguéssim una posició de condemna contra qualsevol agressió als mitjans de comunicació; en aquest cas a TV3, però en definitiva, al conjunt dels mitjans públics o privats que són, recordem-ho, un factor –un actor, millor dit– fonamental en qualsevol democràcia i creiem que és imprescindible que hi hagi una unanimitat, una posició comuna al conjunt de les forces polítiques de condemna d'aquella agressió i de totes les agressions que puguin patir els periodistes en l'exercici de la seva feina.

I això és tot. Gràcies, president.

El president

Gràcies. Hi han esmenes presentades. Per tant, seria el torn d'Esquerra Republicana i tindria la paraula el diputat Ruben Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Després d'escoltar el discurs del diputat Martín Blanco, jo el que li preguntaria és per què no presenten, no han presentat fins ara, cap PR similar, doncs, denunciant agressions cap a la premsa, en aquest cas en

manifestacions unionistes, i només ho fan –i posant noms i cognoms– en un cas molt concret. És a dir, jo puc compartir en gran part la intervenció d'en Nacho Martín Blanco, sens dubte, si hi hagués una PR en la qual ens trobéssim que el que demana és que condemnem els atacs a la premsa, o que defensem el dret a informar, en definitiva que condemnessin qualsevol agressió, segurament ens hi trobaríem. Però crec que aquest no és el sentit de la proposta de resolució que ha presentat Ciutadans, sinó que el que vol fer és criminalitzar una persona en concret, que a més el Parlament no crec que sigui el lloc de jutjar ningú, ja hi ha els jutjats i altres institucions que es dediquen a això, i per tant compartim bona part del seu discurs, insisteixo; jo el que li preguntaria és per què no presenta una proposta de resolució en termes generals, atenent que l'informe al qual ell ara es referia també denunciava agressions en tots sentits, diguéssim, cap a la premsa, aquí a Catalunya, i és per tot això que nosaltres ens abstindrem en aquesta votació.

El president

Gràcies. Ara seria el torn pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, del diputat Francesc de Dalmales, que també va presentar esmenes a la proposta.

Francesc de Dalmales i Thió

Sí, moltes gràcies, president. Mireu, tots tenim una vida anterior a aquesta estranya vida parlamentària; en el meu cas, com a membre de la junta del Grup de Periodistes Ramon Barnils, anteriorment molts anys a la presidència de l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català, de l'APPEC. Per tant, això de la llibertat de premsa, de la llibertat d'expressió, ho tenim bastant clar. Ho tenim tan clar que, precisament, ens hem sentit molt a gust a Junts per Catalunya, que hem defensat sempre que els drets eren tots, sempre, i per a tothom. Tots i sempre, no per barris. I per tant, em sorprèn molt aquesta atenció a aquest fet aïllat i, en canvi, que no els preocupés en el seu moment que es perseguís a mitjans que havien fet l'anunci que tindria lloc un referèndum i que, per tant, es cridava a la participació, poca cosa més democràtica que cridar a la participació en referèndum. Ens sorprèn molt que no s'indignin, com a bons espanyols que segur que se senten, legítimament, quan un periodista del País Basc denuncia tortures, com Martxelo

Otamendi, i les explica, i les prova, i no els he sentit a vostès molt preocupats pel tema.

Però, bé, parlem de violència? Mirin, violència sap què és? Els manifestants feixistes, l'octubre del 17, atacant Catalunya Ràdio. Això sí que és violència; això sí que és violència i no els vam trobar, allà; no els vam trobar ni els preocupava.

Per tant, ens trobaran sempre defensant la llibertat de premsa, sempre, però no ens trobaran mai assenyalant activistes -en aquest cas, com Hasél, perquè ens sembla que aquesta PR feia un apuntament que no li pertoca-, que no volem continuar, no els volem fer el joc, per això ens abstindrem.

Però els demanem, si us plau, que aquesta defensa dels principis democràtics i essencials, dels drets que són elementals, siguin sempre per a tothom, i a tot arreu. Si en això no podem coincidir en aquest Parlament, és que no tenim ni tan sols definit el que (*tall de comunicació*).

Gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn del Partit Socialista; el senyor David Pérez té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Jo segurament m'he perdut alguna cosa, però en el torn de defensa de les esmenes els grups han manifestat que s'abstindran? És molt *raro*, no? Suposo que ja saben que no... que no s'accepta l'esmena, o alguna cosa així, no? D'acord. Clar, és una informació que nosaltres no tenim... A veure, nosaltres anàvem a votar a favor de la resolució i també a favor de l'esmena, en el cas que fos acceptada, com vam votar també a favor de la denúncia dels atacs que va rebre Catalunya Ràdio, a la Diagonal, i com és el cas que s'hauria de fer sempre, sempre que hi ha atacs a periodistes, a professionals o a mitjans de comunicació, denunciar-ho i votar a favor, no marejar la perdiu.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, que el que fa és condemnar una agressió a un periodista. De la mateixa manera que quan es va fer l'atac a Catalunya Ràdio, a la Diagonal, i tots hi vam votar a favor, ningú va dir

això és un assenyalament als feixistes. No, ens posicionem, hi votem a favor i no estem assenyalant ningú; estem assenyalant, en tot cas, a qui va fer l'atac.

Moltes, gràcies senyor president. Insisteixo, anuncio el vot favorable a la proposta de resolució.

El president

Gràcies, diputat. Ara tindria la paraula la diputada Marta Ribas, de Catalunya en Comú Podem.

Marta Ribas Frías

Doncs mirin, evidentment, la violència, per al nostre grup parlamentari mai no és la via i tota violència és condemnable. També dir que ens trobaríem més còmodes expressant els acords d'aquesta proposta de resolució en termes més genèrics sobre aquest cas, com crec que plantejava l'esmena, però sigui com sigui, com en tota la resta de casos, de propostes que s'han fet de condemna de la violència, farem suport a aquesta proposta de resolució i la votarem favorablement.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Partit Popular, el diputat Dani Serrano...

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Para expresar nuestro apoyo a la resolución, una resolución que condena una serie de actos violentos contra la prensa, en este caso contra un periodista de TV3, en unos episodios que fueron lamentables y condenables, y que merecen todo nuestro rechazo y nuestra condena. Entendemos que este es el objetivo de la resolución y por eso le daremos nuestro apoyo.

Gracias.

El president

Gràcies. Doncs... en no veure que hi sigui la CUP, passaríem el torn de paraula al diputat Martín Blanco per a pronunciar-se sobre les esmenes.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, jo crec que realment és preocupant el fet que hi hagi partits que siguin incapaços de condemnar tota la violència, en qualsevol cas. Per descomptat que nosaltres hem condemnat les agressions a TV3 quan les va patir... la seu de Catalunya Ràdio, perdó, en aquest cas, quan un grupat d'eixelebrats en un sentit, diguem-ne... radicals, suposats defensors de la causa de la unitat d'Espanya, però que eren senzillament brètols que agredien un mitjà de comunicació. Exactament igual que el senyor Hasél és un brètol quan agredeix un periodista de TV3 i exactament igual que els brètols que defensaven el senyor Hasél van atacar la seu de TV3 a Lleida.

A mi em sembla absolutament inconcebible que partits democràtics siguin incapaços de dir «Caram, no m'agrada exactament la literalitat del que diu la proposta de resolució, però condemno de forma absolutament incontestable i sense cap mena de dubte l'agressió o la violència contra els periodistes.» En aquest cas la del senyor Hasél, la del raper Hasél, que va ser condemnat, efectivament, per la justícia; ja m'agrada que el senyor Wagensberg reconegui que qui ha de jutjar qualsevol ciutadà, polític o no polític, són els tribunals i no els parlaments, m'agrada aquest reconeixement de l'estat de democràtic i de dret per part del senyor Wagensberg, però en tot cas no comprenc, insisteixo, la posició de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana de no condemnar amb tota l'energia una agressió, un atac contra, en aquest cas la televisió pública de Catalunya, o en altres casos contra la ràdio pública de Catalunya. La nostra condemna serà sempre, absolutament i sense cap mena de dubte, estarem sempre a favor de la llibertat d'expressió, a favor de la llibertat de premsa i contra els violents que ataquen els mitjans.

No puc comprendre, sincerament, i em decep enormement que els partits Esquerra Republicana i Junts per Catalunya siguin incapaços de condemnar aquesta agressió, aquest atac inacceptable contra la llibertat de premsa, aquest atac inacceptable contra TV3.

El president

Gràcies. Doncs passaríem a la votació de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Ciudadans, PSC, Catalunya en Comú i Partit Popular. Serien...

El lletrat

10 vots.

El president

10 vots a favor.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstencions?

Junts per Catalunya i Esquerra.

10 vots d'abstencions.

Per tant, quedaria aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la contractació directa i sense concurrència pública de serveis d'avaluació de programes de TV3 per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

250-01202/12

Passaríem, doncs, al punt 2 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la contractació directa i sense concurrència pública de serveis d'avaluació de programes de TV3 per la Corporació, presentada pel Grup Parlamentari de Ciudadans, i tindria la paraula el diputat Martín Blanco.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, *president*. En el año 2008 comenzó la fructífera relación entre la *Corporació* i GFK, fructífera para GFK, aclaro. Fue contratada sin concurso público y que desde entonces ha cobrado 140.000 euros año para hacer evaluaciones cualitativas de los programas de la *Corporació*. El contrato se fue renovando, siempre de forma directa, hasta que en 2016-17, deciden hacer un simulacro de concurso público que otorgan a GFK, por razones de exclusividad, basándose en un informe emitido por la propia GFK que decía que eran exclusivos.

Los motivos utilizados para justificar las posteriores renovaciones han sido igual de peregrinos y cuando pedí justificación la *Corporació* tuvo la ocurrencia de contestarme que la razón de exclusividad se ha basado –abro comillas– «en que el contrato solo podía ser encomendado a un empresario determinado porque no existía competencia, ni alternativa o sustituto razonable en el mercado». Y mientras tanto, la propia GFK decía «los trabajos de captación y generación de comunidades y paneles son la investigación. La investigación de mercados es una parte importante de nuestra actividad empresarial, *al igual que muchos otros institutos de investigación de mercados como el nuestro.*»

Si hay alternativa, cabe preguntarse si me mintieron para esconder la verdadera razón de la renovación, o son muy torpes (*tall de comunicació*) o ambas cosas. También me dijeron que la *Corpo* había participado en la elaboración de la herramienta «a medida» para la gestión de los datos, y al preguntar quienes lo habían hecho, en lugar de darme ese dato me responden: “*Amb relació a l'eina de gestió, indicar que quan es parla d'eina «a mida» no es refereix a modificar cap tipus de metodologia perquè sigui més o menys favorable*». Uy, uy, uy... *Excusatio non petita, accusatio manifesta...* Por cierto, esa herramienta «a mida» que produce gráficos adulterados para magnificar las diferencias entre TV3 y otras cadenas. Ay, pero no se ha modificado para que sea más o menos favorable...

También hay que recordar que aunque los contratos dicen que GFK ha de elaborar informes diarios y resúmenes mensuales, es la propia *Corpo* la que se guisa los resultados y se autofabrica los informes –para más inri– partiendo de un sesgo manifiesto en la selección de programas sobre los que se pregunta al panelista.

¡Ah, eso sí! La última renovación del contrato se ha hecho mediante un procedimiento abierto con concurrencia pública, sí, y solo se presentó GFK. Hay que reconocer que los fabricantes de trajes a medida saben hacer muy bien su trabajo. ¡Y claro, claro, me dirán, como siempre dice la señora Llorach, que es que a GFK la contrata la BBC! Vale, sí, pero nosotros estamos pagando a precio de primera marca lo que más parecen restos de saldo. Si la *Corporació* quiere hacer evaluaciones de sus programas me parece bien, de acuerdo, pero no hay excusa para que no se abra a la competencia y ha de ser, efectivamente, el auditor

extraño el que haga el trabajo, sin que la *Corpo* participe en actuaciones... «a *mida*».

En esta propuesta pedimos dejar de pagar con dinero público un servicio teóricamente externo, cuando es la propia *Corporació* quien realiza la autoevaluación; dejar de utilizar el nombre de GFK como si fuera un auditor independiente, dado que se limita a proveer datos, y dar explicaciones por estas contrataciones que tan caras nos han salido.

Ya está bien de tomarnos el pelo.

Gracias.

Y... perdón, presidente, pero habría por ahí algún micro abierto que hacía interferencias con el sonido del mío, no sé al resto.

El president

Sí, demanaria que tothom tanqués els *micros*. En qualsevol cas, seguim amb les intervencions. Per tant, ara seria el torn del Partit Socialista ja que no hi ha esmenes presentades, el diputat David Pérez té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, gràcies, president. D'aquest tema també n'hem parlat en reiterades ocasions, a la comissió. Hi ha algun element de la proposta que és... costa de votar-ne a favor... deixar de pagar un servei que tens contractat... nosaltres no ho acceptem, eh? Si tu has contractat un servei i ets l'Administració pública, el que has de fer és pagar-lo. En tot cas, pots arribar a resoldre el contracte o podries... –que és, segurament, el que voldria el Grup de Ciutadans– o també, el que s'hauria de fer és fer que la Sindicatura de Comptes, doncs, vigili una miqueta més aquest tema, que això ho hauríem de fer a través de la mateixa Comissió de la Sindicatura de Comptes. És en aquest sentit que, en principi, votaríem a favor de la majoria de punts, pendent potser, una mica, de les explicacions que puguin donar els grups de la majoria, perquè hi ha també, com s'ha dit... efectivament, en l'últim contracte amb GFK es va fer un concurs públic i ens podrà agradar més o menys, però va ser un concurs que va guanyar aquest contracte i en funció de les explicacions que

puguin donar els grups de la majoria o ens abstindriem, o votariem a favor dels tres punts.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies. Doncs, ara seria el torn de Catalunya en Comú Podem, i tindria la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Més enllà de consideracions de valoració que fa Ciutadans en la proposta, de les quals en algunes discrepem, certament no s'entén justificable que la contractació d'aquesta empresa per a facilitar les dades via panels de valoració de la programació, durant dotze anys s'hagi anat renovant sense cap altre tipus de procediment obert o de concurs des de l'inici.

I, evidentment, tampoc no trobem satisfactòries les explicacions o les motivacions que han anat aportant des del Consell de Govern de la Corporació per a justificar-ho. Nosaltres també esperem quina és l'explicació que s'aporta des dels grups de suport al Govern, que potser ens aporten alguna informació que no tenim però, si no, en principi aprovaríem aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies. Ara seria el torn de la CUP - Crida Constituent i tindria la paraula la diputada Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia. Nosaltres, igualment, considerem que cal una major transparència en aquesta qüestió i per tant el nostre vot, a l'espera també de sentir l'opinió dels grups que donen suport al Govern, serà un vot favorable o una abstenció.

Gràcies.

El president

Gràcies. Seria el torn del diputat del Partit Popular, Daniel Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Únicamente para expresar nuestro voto favorable.

El president

Gràcies, diputat. Seria el torn d'Esquerra Republicana i tindria la paraula la diputada Raquel Sans.

(Pausa llarga.)

Raquel, tens el micro desactivat.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Ara sí? Espero que no es desactivi... Bé, és una proposta de resolució que, com deia el mateix diputat de Ciutadans, a la Comissió de Control de la Corporació s'han donat explicacions en més d'una ocasió. De fet, al març del 2018 i en resposta a dues sol·licituds d'informació presentades pel Grup Parlamentari Ciutadans, doncs, la Corporació Catalana ja va presentar en seu parlamentària una relació detallada de totes les contractacions adjudicades per la Corporació Catalana de Mitjans i qualsevol de les seves societats o grups, en aquest cas amb l'empresa GFK, des de l'any 2007. Per tant, transparència, tota. S'han donat totes les explicacions en aquest sentit en seu parlamentària.

Insistir en el fet que *Ciudadanos* qüestioni una empresa multinacional, que qüestioni una empresa alemanya que es dedica a aquestes anàlisis qualitatives. Com molt bé deia, doncs, per exemple actualment una televisió del prestigi internacional de la BBC segueix treballant amb GFK. Per tant, em sembla si més no curiós que es qüestioni la feina d'aquesta empresa, que té una manera de funcionar per fer estudis qualitius –que no quantitius–, que són els que després serveixen per a determinar quines són les audiències, per a determinar altres qüestions... Per tant, això no té a veure amb la projecció exterior dels mitjans de la Corporació, sinó que té a veure amb aquesta necessitat d'anàlisi qualitativa, per saber com s'estan fent les coses, per saber com les rep l'audiència i, per tant, amb aquesta voluntat constant de millora que tenen els mitjans públics d'aquest país, en la línia dels mitjans públics de molts altres països europeus que treballen amb GFK.

Com també s'ha dit per part de diputats que m'han precedit, hi va haver un concurs públic en el qual l'única empresa que s'hi va presentar, perquè és una empresa que té una singularitat específica i que es dedica a tractar amb dades amb una singularitat específica, si vostè coneix altres empreses que s'hi dediquin les pot animar a presentar-se al concurs públic, però en aquella ocasió... ens sembla, doncs, que és injust voler fer creure allò que no és, no?

I per tant, insistir en la professionalitat de l'empresa, insistir també en la necessitat que els mitjans públics d'aquest país facin aquesta feina d'avaluació qualitativa per a seguir millorant, per a seguir treballant en aquesta línia i per tant, doncs, evidentment votarem en contra d'una proposta de resolució que sembla que s'ha convertit en un clàssic, també, per part de *Ciudadanos* en aquesta comissió de control de la Corporació.

El president

Gràcies. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i tindria la paraula el diputat Ferran Mascarell.

(Pausa llarga.)

Senyor Mascarell, hauria de desactivar el micròfon...

Ferran Mascarell i Canalda

Ara, sí? Se m'escolta? Bé, gràcies, perdoneu. Bé, doncs... certament, penso que no és tant una qüestió de transparència, perquè sobre aquest assumpte, pel que em diuen, en moltes altres ocasions s'ha comentat, s'ha parlat, en aquesta mateixa comissió... Em penso que és clar que aquesta empresa, GFK, participa o treballa en més de cent països amb total normalitat, i també penso que ha està ben acreditat que la metodologia que fan servir, aquesta metodologia que tan denigren, està utilitzada per televisions de referència internacional, com és el cas de la BBC, i perfectament recollida o acceptada per l'Associació Espanyola d'Estudis de Mercat. Totes aquestes qüestions em sembla que són prou evidents i també, com és sabut, el 2019 es va convocar un procediment públic obert, al qual hi va concórrer GFK i va guanyar i, bé, sí, segurament hi cabria la possibilitat que s'hi presentessin altres empreses i animar que s'hi presentin en futures ocasions.

Tenim la impressió que el que hi ha al darrere d'aquesta persistència en aquest assumpte és una qüestió una mica més de fons, una mica més política. TV3 té uns bons nivells de lideratge des del punt de vista, doncs, de la seva emissió. Manté uns telenotícies que funcionen bé de cara al públic, és líder en qualitat, credibilitat i imparcialitat. Quinze dels vint programes més vistos cada mes són d'aquesta cadena. Crec que som molts els ciutadans que paguem gustosament TV3 i en canvi, doncs, ens molesten altres televisions que fabriquen nacionalisme espanyol per tot arreu, que amaguen el cap sota l'ala davant de la corrupció de determinats partits estatals, que mai, mai, li donen la veu a l'independentisme... Ens sembla que hi ha maneres de mirar el sistema audiovisual espanyol sense tants prejudicis cap a la televisió pública catalana.

Ens sembla que aquesta perseverant actitud respecte a aquesta empresa manifesta essencialment això, un prejudici profund contra la televisió pública catalana, que no hi ha manera de desactivar. Abans, al principi d'aquesta sessió, s'ha parlat de la necessitat de mirar-se –en aquest cas es parlava dels Mossos d'Esquadra– de manera... d'una manera no denigradora i que no consisteix a assenyalar permanentment. Doncs bé, amb la televisió pública catalana passa una mica això, és inacceptable el grau de denigració, d'assenyalament que s'està produint permanentment. Ens sembla que això respon una mica en aquesta lògica i, per tant, evidentment votarem en contra d'aquesta resolució.

El president

Gràcies, com que no hi ha esmenes presentades, passàriem a la votació. No sé si hi ha algun grup que vulgui demanar votació separada...

Natàlia Sánchez Dipp

Sí, president. Ens agradaria demanar votació separada del punt 1.

El president

D'acord. Doncs, votàriem en primer lloc el punt 1 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Ciutadans i PP. Per tant, serien 7 vots a favor.

Vots en contra?

Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. Per tant, serien 10 vots en contra.

I abstencions?

Catalunya en Comú Podem, CUP i PSC. Per tant, serien 4 quatre vots d'abstencions.

Per tant, quedaria rebutjada la proposta.

Passem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució que...

El lletrat

President, queden dos punts per votar...

El president

Sí, sí, disculpin. Disculpin. Votaríem la resta de punts de la moció.

Vots a favor?

Ciudadans, Partit Socialista, Catalunya en Comú i Partit Popular. Per tant, serien...

Vots en contra?

Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP - Crida Constituent.

Abstencions?

Per tant, quedaria rebutjada la proposta de resolució.

Josep Riera i Font

Perdoni, president. Pot repetir el nombre de vots? És que m'he perdut un moment...

El president

Doncs serien... si no m'equivoco i el lletrat no em contradia, serien 10 vots en contra...

El lletrat

No, 10 a favor, 10 a favor...

El president

10 a favor i 11 vots en contra?

El lletrat

Exacte, sí.

El president

D'acord. Per tant, quedaria rebutjada la proposta.

**Proposta de resolució sobre el tractament de la corrupció als
mitjans de comunicació públics**

250-01336/12

Passaríem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució sobre el tractament de la corrupció als mitjans de comunicació públics, presentada pel Grup Parlamentari Republicà i la formularia la diputada Raquel Sans. Té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Hem presentat aquesta proposta de resolució una mica en la línia del que va aprovar aquest Parlament el passat mes de febrer. Tenim molt clar que el dret a la informació, en què es garanteix a la ciutadania l'accés a una informació plural i veraç, que li ha de permetre prendre decisions i exercir lliurement els seus drets polítics (*tal de comunicació*), ...es diu en comunicació que no existeix.

I és en aquest punt on creiem que dins la missió i la funció social que tenen els mitjans públics cal que es situïn mediàticament. Per tant, dins l'agenda mediàtica... (*tall de comunicació*)... la ciutadania pugui i tingui tots els elements de judici per a valorar una pràctica que durant massa temps han exercit algunes formacions polítiques en aquest país i també a l'Estat espanyol, tal com recentment, doncs, (*tall de comunicació*).

Per tant, entenem que més enllà de la informació actual que es va generant en aquest cas, tenim la necessitat que s'abordin aquestes qüestions de manera

transversal, amb profunditat. Creiem que és fonamental, com deia, per a garantir la salut democràtica d'aquest país, per recobrar també la confiança de la ciutadania en els representants públics, perquè malgrat que ho pugui arribar a semblar, si un escolta, llegeix als titulars que la corrupció és una pràctica habitual, que la corrupció és una pràctica (*tall de comunicació*)... i que no tots hem actuat igual.

La ciutadania té dret a saber-ho, la ciutadania té dret, com deia, a disposar de tota la informació (*tall de comunicació*) i per tant entenem que en aquesta línia també seria necessari, seria aconsellable que apareguessin aquest tipus de continguts.

Entenem que amb la voluntat i la missió de controlar els mitjans públics, com a organismes en aquest cas de (*tall de comunicació*).

Per tant, avui presentem aquesta proposta de resolució, per encoratjar i animar (*tall de comunicació*), com dèiem, en aquest país. Creiem que la ciutadania té dret a saber, a conèixer el 3 per cent, el cas #, el cas Palau, el cas INIPRO, i malauradament tants i tants altres.

Per tant, creiem que amb aquesta voluntat exemplificant, que també tenen els mitjans públics, posar aquests temes en profunditat, tractar-los i donar totes les eines a la ciutadania perquè els coneguin.

El president

Gràcies. Seria el torn ara del Grup Parlamentari de Ciutadans i tindria la paraula el diputat Martín Barra.

Martín Eusebio Barra López

Sí, gracias de nuevo, presidente.

Esta propuesta de resolución empezó (*tall de comunicació*), los casos de corrupción han sido muy frecuentes y de considerable importancia, tanto monetaria como de relevancia social, en ese llamado «oasis catalán» en el que ustedes, Esquerra Republicana, han chapoteado a gusto.

Continúa la propuesta remarcando la importancia (*tall de comunicació*) se realizan (*tall de comunicació*) Dicen: "Sense uns mitjans propis en aquesta matèria la ciutadania es trobaria mancada de recursos per poder defensar els seus drets".

No, no uns mitjans de comunicació proactius són muy necesarios, además está la justicia, están los juzgados -decía el señor (*tall de comunicació*). No se olvide de la justicia. Es el recurso más # de democracia para defender nuestros derechos ante los corruptos, los tramposos, los mentirosos, los que se saltan las reglas; en resumen, los “presuntos delincuentes” mientras los juzgan y “delincuentes” si los condenan.

Y concluye que: “En el cas dels mitjans de comunicació de Catalunya, a més d'assumir aquesta responsabilitat de seguir avançant en la lluita contra la corrupció, dóna compliment a la missió de servei públic i el rigor informatiu que exigeix el llibre d'estil”. Home (*tall de comunicació*), la misión de servicio público y de rigor informativo que sigue el libro de estilo (*tal de comunicació*), pero muy floja.

Más que seguir avanzando en la lucha contra la corrupción (*tall de comunicació*), deberían empezar a andar. Todos recordaremos esos programas con el expresidente Pujol de protagonista y ninguna mención a la corrupción que le afecta.

Esta propuesta cuenta con nuestro voto favorable, por supuesto, pero su parte positiva es un quiero y no puedo de Esquerra Republicana. Señores d'Esquerra, mucho presumir exageradamente que son un partido sin corrupción -que no es cierto-, pero en cualquier caso siguen a la sombra, a rebufo, sin despegarse de uno de los partidos más corruptos de España con diferencia, de la vetusta Convergencia. Les han hecho la ola las últimas legislaturas, han contribuido a tapar sus vergüenzas, se han diluido en coalición con ellos y ahora, si pretendían quedar bien y salvar su falsa virginidad con esta propuesta ahora que se acercan elecciones, no cuela. Recuerden, después de estos posicionamientos solemnes, hará falta empujar para que los medios públicos de Cataluña echen a andar en la buena dirección. De *motu proprio* no lo van a hacer.

A ver si se quieren # y luego se les olvida.

Muchas gracias.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Partit Socialista i tindria la paraula la diputada Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Muchas gracias, presidente. Se escucha?

El president

Sí.

Beatriz Silva Gallardo

Vale. Desde el Grupo Socialista – *Units per a Avançar* votaremos a favor de esta propuesta de resolución, creemos que es muy oportuna y agradecemos al grupo proponente, a Esquerra Republicana, por haberla presentado. En febrero pasado el Pleno del *Parlament* ya aprobó una propuesta de resolución en el mismo sentido, en la que se pedía, además, a la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales que programara un contenido específico acerca de los casos de corrupción, fraude y evasión de impuestos que involucran al expresidente Jordi Pujol, a su mujer y a sus siete hijos. Esta resolución sigue sin cumplirse, creemos que los argumentos que se han dado esta comisión por parte de los responsables de la Corporación y de TV3 en el sentido de que aún no se haya programado un reportaje en profundidad o un documental de este caso porque no se cuenta con el testimonio de Jordi Pujol, no se ajusta al criterio con el que la Corporación aborda otros casos de corrupción. Recientemente hemos visto cómo se montan noches temáticas en un par de días, lo que nos parece muy bien, pero creemos que debería demostrarse la misma diligencia y los mismos criterios para los todos los casos de corrupción, afecten a quien afecten.

Han pasado más de cinco años desde que Jordi Pujol confesó que tenía una fortuna oculta en el extranjero. Desde entonces los detalles de cómo operaba la familia Pujol han sido objeto de muchos titulares y de reportajes en todos los medios de comunicación, excepto en la televisión pública de Cataluña, el sitio donde esta persona ocupó el más alto cargo de representación institucional durante veintitrés años. Creemos que esto no es normal, porque es la obligación

de nuestros medios públicos de comunicación informar con rigor y en profundidad sobre un tema que es crucial para el funcionamiento de la democracia.

Por eso votaremos a favor. Muchas gracias.

El president

Gracies. Ara seria el torn de Catalunya en Comú Podem, la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Doncs... permetin-me fer un comentari, que és una curiosa i vistosa manera d'evidenciar... disculpin, em sembla que tenia la càmera tancada, oi?

El president

Sí.

Marta Ribas Frías

Ara sí, em veuen. Dic que és una curiosa i vistosa manera d'evidenciar el partidisme amb què s'enfoquen certs temes al voltant de la televisió pública de Catalunya, una denúncia que avui apareix en forma de resolució presentada per Esquerra Republicana, grup de suport al Govern.

Bé, sigui com sigui és una resolució per denunciar, de nou, com a Parlament, que Televisió de Catalunya encara no ha tractat en profunditat un dels fets més rellevants de la política catalana de les darreres dècades, que és la corrupció sistèmica amb què Convergència i Unió usava les institucions catalanes, tota la trama del tres per cent i tants d'altres, però especialment i en concret el cas Pujol, el de la família de Jordi Pujol, a qui van traient per TV3, però mai per parlar de la corrupció ni de l'evasió d'impostos. Tots aquests darrers anys, en què aquest ha estat evidentment, important, impactant, noticable i digne d'un documental, d'un reportatge com cal per part de la televisió pública catalana.

Evidentment, votarem a favor de la proposta. Ens agradarà veure si a aquesta li donaran compliment, o si, de nou, el director de Televisió de Catalunya continuarà justificant que no s'emeti o no es faci un reportatge com cal sobre el cas Pujol perquè el seu protagonista no vol parlar-ne, que és el que ens ha vingut a dir en diverses ocasions a la Comissió de Control de la Corporació, una justificació que ja

hem rebut en moltes ocasions a la comissió, perquè no es correspon amb allò que fixen els mateixos criteris del llibre d'estil de Televisió de Catalunya sobre els documentals o reportatges. No perquè el seu protagonista principal no vulgui parlar-ne no es pot elaborar; esperem que aquesta vegada no només s'aprovi aquesta resolució, sinó que se li doni compliment.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent i tindria la paraula la diputada Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Sí, des de la CUP també donarem suport aquesta proposta de resolució, evidentment. Afegir que... com ja han dit altres grups, és una proposta que és necessària, el reconeixement d'una mancança dels mitjans públics. Quan a vegades sentim que hi ha una persistència i un atac constant contra els mitjans públics per part de grups no independentistes, per exemple, hem de tenir en compte que les coses no s'han fet prou bé, i no només perquè no s'hagi parlat suficientment sobre Jordi Pujol i tota la trama de corrupció i d'evasió d'impostos que va fer durant el seu... mentre va mantenir el poder, sinó perquè l'estructuració de la corrupció en aquest país no ha estat una qüestió d'un sol home.

És que quan parlem de corrupció a Catalunya no només hem de parlar de Jordi Pujol. Hem de parlar de tot un sistema estructurat, pensat i deliberat per a aprofitar els recursos propis en benefici particular i en benefici de tot un col·lectiu, d'un partit polític, que és Convergència i Unió. Per tant, una proposta de resolució necessària, una mica... que arriba una mica tard, però que crec que és positiu que puguem arribar a aquests consensos d'assumir que no tot s'ha fet bé a l'hora d'informar de forma pública i democràtica sobre un problema estructural que ha patit Catalunya.

El president

Gràcies. Seria el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular i en nom d'aquest partit, el diputat Dani Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Para expresar nuestro apoyo a la moción.

Gracias.

El president

Gràcies. I finalment, tindrà la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Eduard Pujol.

Eduard Pujol i Bonell

Bon dia, president. Bon dia, diputats i diputades. Qualsevol iniciativa de rebuig, de condemna, de pedagogia per a evitar la corrupció sempre comptarà amb el suport de Junts per Catalunya. Sempre. No a la corrupció i sí a fer la pedagogia que calgui i on convingui. Però voldria recuperar, si m'ho permeten, per a compartir amb vostès, senyores i senyors diputats, un fragment de la intervenció que jo mateix vaig fer el dia que el president Montilla va venir al Parlament per a parlar de la seva vinculació amb el Castor, un negoci molt fosc, amb repercussions negatives al Delta. Tirar d'arguments propis i recuperar-los mesos després i passar la prova de la coherència penso que està bé. La reflexió és aquesta; aquell dia, al president Montilla, jo li deia:

«La corrupció no és únicament una qüestió de bosses d'escombraries plenes de diners bruts corrent per Marbella, per Gènova o pel Passeig de Gràcia. No, la corrupció també és quan un estat corromput fa servir la seva justícia i l'estat de dret per a frenar i vies i fer callar veus.» Que la democràcia es proposi salvar el naufragi de la seva pròpia relació amb Catalunya a base de bufetades i d'un estat de terror policial, com va passar l'u l'octubre, també és corrupció, corrupció d'Estat.

«L'Estat també és corrupte quan vol tapar amb mecanismes pretesament legals les vergonyes d'un excap d'Estat totpoderós, que haurà escrit un dels episodis més fastigosos de corrupció de l'Europa occidental contemporània. Parlo, sí, evidentment, del rei Joan Carles I, que no només hauria de demanar perdó i tornar-ho tot, sinó que a més a més hauria d'estar a la presó.» Per cert, obro cometes, aquest text era previ a la seva fugida indigna a una dictadura.

En tot cas, continuava aquell comentari, aquesta intervenció davant del president Montilla dient que: «és corrupció políticomoral, de pensament polític, quan al Congrés, el PSOE i Podemos, no volen investigar ni el rei, ni els GAL.»

També hi ha una corrupció ètica quan la justícia jutja amb un calendari a la mà, buscant fer mal, quan l'objectiu és la condemna del *telediario*. Corrupció també és el que han practicat determinats mitjans de comunicació tapant les vergonyes del judici de l'u d'octubre sabent que ha estat una aberració jurídica, quan han blanquejat procediments judicials que no haurien passat la prova del cotó en qualsevol estat de dret mínimament endreçat.

I acabava dient: «Fixi's si hi ha corrupcions i actituds per denunciar.»

Votarem que sí al punt –ja ho dèiem–, no a la corrupció, però volia compartir aquesta reflexió amb tots vostès, i esperar que a l'hora de demanar als mitjans públics que informin sobre la corrupció ho tinguin present.

Per cert, i si m'ho permeten també un prec: espero que aquesta mateixa resolució, calcada, la poden agafar calcada, sigui replicada, vostès la podran replicar amb entusiasme i a més a més amb rapidesa, als òrgans de govern de Radiotelevisió Espanyola. PSOE, PSC, Comuns, Partit Popular i Ciutadans tenen una gran oportunitat de mostrar un cert grau de coherència política.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Doncs, passariem a la votació de la proposta de resolució,

Vots a favor?

Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Ciutadans, el Partit Socialista, Catalunya en Comú Podem, Partit Popular i CUP. Per tant, per unanimitat. S'aprova la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre l'ús de les denominacions oficials de lloc per part de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

250-01427/12

Passariem, doncs, al punt número cinc de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre l'ús de les denominacions oficials de lloc per part de la Corporació

Catalana de Mitjans Audiovisuals, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i tindria la paraula la diputada Sonia Sierra. Quan vulgui.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sembla evident que el llibre d'estil de qualsevol mitjà de comunicació, però especialment si es tracta de mitjans públics, ha d'estar regit pels principis d'objectivitat, neutralitat, rigor i respecte -respecte, entre d'altres coses, a la veritat. Malauradament, no és el cas del llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i he triat un parell d'exemples per a il·lustrar això que estic dient.

En el primer cas, segons del llibre d'estil, apareix com a incorrecte dir que «tres joves neonazis agredeixen un jove senegalès a Gandia, València» i consideren que és correcte dir que «tres joves neonazis agredeixen un jove senegalès, al País Valencià». Bé, la realitat és que Gandia pertany a la província de València, és a dir, no entenem per què diuen que és incorrecta una cosa que per a tothom és certa, és objectiva i és veritable. Però és que, a més, consideren que el que sí que és correcte és dir que pertany al País Valencià, que no és cap denominació oficial i que va en contra del que democràticament van votar els valencians, que és que la seva comunitat es digui Comunitat Valenciana. Llavors, per respecte a aquesta decisió democràtica que va donar aquesta denominació oficial, el normal és que un llibre d'estil es refereixi a aquesta denominació oficial i no pas que digui que està malament, perquè, a més, és que «País Valencià» no és cap denominació oficial, és una denominació que només fan servir els nacionalistes; és a dir, no es reconeixen en aquesta denominació la majoria dels valencians que no són nacionalistes, si atenem als resultats de les eleccions que es fan en diferents conteses electorals.

A més, tenim un altre exemple, en què diuen: «designem amb el nom de Catalunya del Nord el conjunt de les comarques catalanes que pertanyen a França, l'Alta Cerdanya, el Capcir, el Conflent, la Fenolleda, el Rosselló i el Vallespir». En realitat es tracta de comarques franceses, que tenen el francès com a única llengua oficial, allà el català no és oficial, i de fet, ja si atenem als índexs de coneixement de les llengües, hi ha molts més ciutadans francesos d'aquestes comarques que coneixen

l'espanyol que no pas el català. Malgrat tot això, consideren a TV3 que tenint present que les poblacions de la Catalunya del Nord són part integrant dels Països Catalans i «quan les mencionem les acompanyem amb aquesta referència comarcal».

Doncs bé, els Països Catalans no existeixen enlloc més enllà, evidentment, de l'imaginari nacionalista, i en aquest imaginari nacionalista, al llibre d'estil de TV3 consideren incorrecte dir «La xerrada tindrà lloc a la ciutat francesa de *Collioure*», tot i que *Collioure* és, evidentment, una ciutat francesa i no entenem per què això és incorrecte. Nosaltres demanem una cosa tan simple i tan senzilla que no s'hauria de demanar, perquè és que hauria de ser ja així, és en primer lloc que el llibre d'estil, els mitjans públics, respectin els principis d'equitat, neutralitat i rigor terminològic. I en segon lloc, instem a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a fer servir les denominacions oficials dels diferents indrets, que és el que fan normalment tots els mitjans, i amb raó a més ho haurien de fer els mitjans públics.

Gràcies

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Partit Socialista i tindria la paraula el diputat David Pérez. O la diputada... diputat David Perez?

Beatriz Silva Gallardo

No, voy a exponer yo.

El president

Bé, doncs la diputada Beatriz Silva. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Muchas gracias, presidente. Sí, desde el grupo *Socialistes i Units per a Avançar* nos hemos mostrado muy críticos últimamente con el cumplimiento del libro de estilo por parte de TV3 y Catalunya Ràdio. Creemos que es especialmente preocupante el sesgo de algunos programas, donde no existe un equilibrio en la representación de las distintas voces que existen en Cataluña. Esta circunstancia

la reflejan los sucesivos informes del CAC, que revelan que la presencia de las fuerzas que no son partidarias de la independencia es muy escasa o inexistente en algunos espacios informativos, pero también en aquellos de tertulias y en los que se mezcla opinión e información. Creemos que esto es grave, porque en un momento en que existe una polarización política tan acentuada de la sociedad catalana es más importante que nunca que los medios públicos de comunicación mantengan una imparcialidad impecable que permita que no se les persiga, posicionados con una postura determinada.

Sin embargo, pensamos que esto no depende del actual libro de estilo. Creemos que el libro de estilo es una buena herramienta, que tiene los elementos necesarios para un buen funcionamiento, pero no se cumple. Por eso nos abstendremos en esta resolución, porque creemos que va en un sentido diferente, que propone reformular el libro de estilo. Probablemente... a ver, el libro de estilo no es perfecto y puede tener carencias, pero creemos que realmente una de las cosas que están bien es la redacción que se ha hecho, pero insistimos en que el problema no es el libro de estilo sino la manera en que no se cumple, o bien la manera como se interpretan algunas cuestiones.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies. Seria el torn de Catalunya en Comú Podem, la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Doncs mirin, hi ha aquest element que acaba de posar de manifest la diputada Silva, el planteig de la proposta sobre el llibre d'estil no creiem que sigui l'adequada, però tampoc nosaltres coincidim en el fons de la qüestió. Per a nosaltres els Països Catalans sí són una realitat que existeix, és un territori amb una història comuna, amb unes cultures, amb les llengües, amb una geografia, de rius, de serralades, de mar, que ens donen una identitat determinada. Això no vol dir que no sigui un element sempre de debat, present dins dels partits, dins dels territoris de parla catalana.

Des de la reconstrucció democràtica del postfranquisme, aquest ha estat un gran tema de debat i permetin-me un petit repàs històric. Deixant de banda aquells que no hi han volgut ser mai, en aquest debat, perquè es negaven ni tan sols a debatre sobre la qüestió, hi havia dues posicions, des del postfranquisme, en aquest tema: les que defensaven que els Països Catalans ja eren una nació, llavors, just després del franquisme, i la dels que creien que existien uns elements comuns indiscutibles, d'història, de llengua, de cultura, d'interessos econòmics coincidents, però que són societats diferenciades. Bona part d'aquests segons no negaven la possibilitat de confluència futura o de més lligams futurs. La meua tradició política és la d'aquesta segona visió. I aquí segueixo, i aquí seguim. Altres hi eren i se'n van despenjar, també és cert, però... per tant, per coherència, no seré jo qui negui, qui qüestionï l'existència de la realitat dels Països Catalans. Ni qui els compri els arguments que des de Ciutadans esgrimeixen, que no deixen de ser els de sempre d'aquells que no han volgut mai parlar d'aquest tema, dels blaveros valencians, per a simplificar-ho i, que ara s'ha fet seu també ciutadans.

L'Estatut de la Comunitat Valenciana diu el que diu, i a la resolució vostès diuen... es parla de Comunitat Valenciana, per tant respectem el terme oficial. Mirin, l'Estatut de la Comunitat Valenciana diu el que diu perquè va ser fet en uns anys de majoria del Partit Popular allà, però no vol dir que, com vostès intenten afirmar, la majoria de la població, de la ciutadania o del món social o polític al País Valencià no parli de País Valencià. Fixin-se que els noms dels partits, fins i tot, ho reflecteixen: Compromís és del País Valencià i el Partit Socialista és el Partit Socialista del País Valencià. No és cert, per tant, que no sigui un concepte assumit per la gent de la nostra comunitat veïna i germana. No és assumit per la gent de dretes del País Valencià, però no és cert que sigui majoritàriament per part de la població. Una altra cosa, com els deia, és defensar que tenim una mateixa realitat política o que som de fet, ja, una única nació.

Nosaltres no volem ser còmplices que l'ús dels termes o, torno a aterrar a la resolució i al tema que se'ns planteja, l'ús dels termes de *País Valencià*, per exemple, de *Països Catalans*, de *Catalunya Nord*, intenti mostrar aquesta irrealitat, al nostre entendre, que ja som tots plegats una única nació i es perverteixi la terminologia o els conceptes. Però aquest ús pervertit, si existeix, no és per

l'existència d'aquests termes, de *País Valencià*, ni de *Catalunya Nord*, ni evidentment no és pel que diu el llibre d'estil de la corporació. Crec que erren absolutament el tret, Ciutadans, tant en els elements concrets que ens posen en la resolució i que evidentment discrepem absolutament del fons del que en realitat el volen plantejar i que, per tant, votarem en contra d'aquesta proposta.

El president

Gràcies. Passem, seria el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent i tindria la paraula la diputada Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Aquesta proposta de resolució, des del nostre punt de vista, a banda d'altres consideracions que ja faré, té un principal problema, que és una manca de rigor molt important, perquè afirma que els termes que fan referència als Països Catalans són majoritàriament emprats tant a TV3, com a Catalunya Ràdio, cosa que és totalment falsa. Ja m'agradaria, ja ens agradaria a la CUP, i així ho hem demanat moltes vegades, que a l'hora de parlar la Catalunya Nord, del País Valencià, a l'hora d'anomenar els municipis, especialment els situats a la Catalunya Nord, en el marc de l'Estat francès es diguessin en català... Però això no està passant. I per tant, primera consideració molt òbvia, puguis opinar el que puguis opinar sobre la proposta i el debat que ens planteja Ciutadans, la realitat és que... i rigorosament parlant, és que majoritàriament no s'empren els termes referents a Països Catalans com afirma aquesta proposta de resolució.

En segon lloc... ja s'ha dit, però és evident que això no és una qüestió del llibre d'estil. Aquí el que vostès estan intentant a través d'una proposta de resolució en una comissió de la corporació és negar una realitat històrica, una realitat cultural, una realitat nacional i una realitat lingüística que existeix. Que existeix malgrat vostès. Malgrat vostès i malgrat tota la gent, i totes les forces polítiques que han intentat esborrar una tradició, i una història, i una comunitat que se sent viva i que se sent real. No és quelcom que ens inventem, sinó que el que vostès volen és negar-nos la identitat i negar-nos l'existència, qüestió que voldria d'adjectius que m'estalviaré de dir; és a dir, simplement aniquilar la realitat dels Països Catalans.

Precisament en aquests dies és important recordar, i crec que és oportú fer-ho en aquesta comissió que tracta sobre els mitjans públics, la importància per exemple, que no és gratuïta i que té a veure amb aquesta construcció, i amb aquesta idea i amb aquesta comunitat que és real, que existeix, el fet històric que vam viure el 2 d'octubre, amb una retransmissió simultània a les tres cadenes públiques de la pel·lícula *La mort de Guillem*. Que el batec de milers de Guillems estigués de forma simultània i en directe presentant la història de Guillem Agulló, víctima a mans del feixisme. I aquesta idea i aquesta construcció que Guillem Agulló ens dóna com a poble és importantíssima.

Per tant, aprofito aquesta oportunitat en el debat que ens posa Ciutadans sobre la taula per a reclamar la importància d'aconseguir la reciprocitat. Perquè això sí que no té sentit; és a dir, que a les Illes, al País Valencià i a Catalunya no puguem compartir uns mitjans públics en català, que puguin realment generar aquesta reciprocitat entre uns territoris que evidentment són germans i que, evidentment, existeixen, malgrat Ciutadans, i que continuaran existint malgrat Ciutadans.

El president

Gràcies. És el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Senyor Serrano...

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Primera cuestión: una previa a la señora Marta Ribas, de matiz histórico en este caso. El Estatuto de la Comunidad Valenciana del año 2006 no fue aprobado únicamente con los votos del Partido Popular, fue aprobado por una amplia mayoría que contemplaba al Partido Popular y al Partido Socialista. Mayoría que, a su vez, después fue refrendada en las Cortes Generales; y además el Estatuto de la Comunidad Valenciana tiene una particularidad: que una vez refrendado por las Cortes Generales vuelve al Parlamento valenciano, donde nuevamente fue ratificado por la misma mayoría que conformaban Partido Popular y Partido Socialista. La realidad que representa la Marta... la señora Marta Ribas en la Comunidad Valenciana representa lo que representa, no es ni mucho ni poco, pero la Comunidad Valenciana pues es otra... otra cuestión.

En cuanto al objeto de la moción, que nosotros apoyaremos, nosotros pensamos que el libro de estilo de TV3 parece escrito no conforme a los principios de

objetividad y neutralidad que debería regir todo libro de estilo, sino más bien parece escrito conforme a una norma hipotética, fundamental, que son los principios fundamentales del *procesismo*, donde todo esto está por encima de cualquier otra consideración o normativa, en este caso, que afectaría a una televisión pública como TV3 en cuanto a su libro de estilo, que –insisto– debería regirse por los principios de neutralidad y de objetividad, ¿no? Pero claro, como aquí, en Cataluña, lo que rige es otra historia, pues es normal que se den por buenas fabulaciones de denominaciones inexistentes en los códigos oficiales, en este caso el Estatuto Valenciano.

De ahí que nosotros compartamos el objetivo de la moción, porque creo que las denominaciones en la televisión pública de Cataluña deberían ceñirse a lo que rige en los estatutos de autonomía y no a consideraciones políticas legítimas – legítimas– pero que nada tienen que ver con la realidad legal de nuestro país.

Gracias.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i tindria la paraula el diputat José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Afrontar una proposta de resolució de Ciutadans d'aquest tipus, es pot fer de dues maneres: ### (1:39:53) i desmantellar tot el contingut de fal·làcies, ### història, (1:39:55) de la manca de vigor i estratègies de desinformació per a posar en evidència el nacionalisme *hegemonista* espanyol que emana i ha emanat en el seu cas, senyora Riera –perdó, senyora Sierra–, o afrontar-ho amb una resposta ràpida i contundent, ja que el que es demana no té massa sentit. Crec que avui em permetré intentar les dues coses.

Vostès parlen molt d'aplicar la llei i de respectar-la. Bé, doncs si vostè vol modificar el llibre d'estil de la corporació, potser que ho faci en el marc que la llei li diu que s'ha de fer. En les disposicions del llibre d'estil, en el punt 7, diu que qualsevol modificació del llibre d'estil s'ha de fer amb l'aprovació del Consell de Govern de la *Corpo*. Porti-ho en aquest marc i no pretengui que els diputats refem el llibre d'estil

de la *Corpo*. I si vol jugar que els diputats facin un nou llibre d'estil, doncs ho fem, i els direm als periodistes què han de dir, o no.

I jo li facilitaré la feina. Ja que li agrada dir *Cotlliure*, li faig algunes propostes que segurament la fan sentir més còmoda i estaran més d'acord amb el seu nacionalisme d'estat recalcitrant. Podem començar per recuperar el vell nomenclàtor de les ciutats catalanes i adequar-ho als noms de tota la vida. A la plaça Francesc Macià –això és massa catalanista– li podem tornar a dir plaza de Calvo Sotelo, podem tornar als bonics noms de *San Quirico del Vallés* i *San Cucufate del Vallés*. En parlar d'altres països, regions amb identitat pròpia, podem deixar de dir Euskadi –que això sona massa terrorista– i podem dir *Vascongadas*. En en lloc de parlar de *llengua catalana* en podem dir *Lapao*, els Països Catalans es poden dir *aquell territori on hi ha uns personatges que s'entossudeixen a parlar llengües vernacles*, Catalunya Nord la podem dir com *aquell lloc on el tallat es diu noisette i no petit cafè au lait com a la resta de l'Estat francès i on tenen la mania de penjar banderes de la USAP*.

M'agradaria insistir-li –perquè potser a Ciutadans això d'etiquetar els altres i negar-los les identitats forma part del seu principi rector–, no és la *Corpo* o els catalans del Principat els que els estem dient als ciutadans de les comarques del Vallespir, Conflent, Rosselló o la Cerdanya francesa com han de dir al seu territori, ni quina és la seva identitat, ni quins elements culturals consideren propis. El Consell Departamental dels Pirineus Orientals, el 2008, va dir: «la llengua catalana es parla fa més de mil anys, constitueix un dels pilars de la nostra identitat, del patrimoni i de la riquesa del Departament dels Pirineus Orientals, Catalunya Nord». El logo i bandera oficial d'aquest departament de l'Estat francès és un disseny en forma d'Urpa de la senyera i el lema *País Català* és a l'entrada la gran majoria dels municipis de la Catalunya Nord. Sembla tan natural per al seu nacionalisme espanyol que les fronteres entre estats són les que defineixen les identitats nacionals i culturals que els sembla artificiosos que fins i tot al Sud de França hi hagi una part de la seva població que senti un vincle d'identitat, llengua i cultura amb els veïns de l'altre costat del Pirineu, un fet que també passa entre Euskadi i Iparralde. Però, miri, existeixen, i no és ni de bon tros un fet tan minoritari.

També vostè critica l'ús del terme *Països Catalans* dient que és un concepte inventat durant la Renaixença, fruit del nacionalisme romàntic, però al mateix temps utilitza sense cap vergonya el terme *hispanoamèrica* i *hispanitat* amb tota l'alegria, termes que fins que la *Generació del 98* no les va resignificar li dic que representen territoris de la Península on s'ha fomentat la substitució lingüística d'altres llengües pel castellà i uns territoris d'ultramar que van patir un genocidi biològic, cultural i lingüístic, i on el castellà va fer una substitució lingüística. No sé quin dels dos conceptes representa el pitjor dels nacionalismes, ni quin associa identitat amb llengua i nació més que l'altre.

Sobre el País Valencià també li recomano que en llegeixin l'estatut d'autonomia complet, que diu al seu preàmbul: «Aprovada la Constitució Espanyola, va ser, en el seu marc, on la tradició valenciana provinent de l'històric Regne de València es va trobar amb la concepció moderna del País Valencià i va donar origen a l'autonomia valenciana»

Miri, jo em dic Rodríguez. Els meus pares són andalusos, el meu entorn familiar no és catalanocèntric, els meus referents culturals no són els Setze Jutges, ni Carner ni Pla, ni em sé el Virolai. La meua llengua primera és el castellà, i el català no el vaig començar a utilitzar habitualment fins als vint anys. Per tant, no em pot titllar de ser un acèrrim defensor de les identitats nacionals sense estat perquè tinc una visió romàntica que equipara pàtria i llengua, seguint els postulats de Herder, com fa en l'exposició de motius de la seva proposta de resolució.

En canvi, jo sí la puc acusar a vostè de voler ser un actor ben actiu del que Michael Billig va definir com a *nacionalisme banal* d'estat. I en el seu cas, fins i tot dubto que ho sigui, de banal.

Gràcies.

El president

Ara seria el torn del diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats; salutacions cordials a tots. Senyor Daniel Serrano, una particularitat, així com a casual, que tingui l'Estatut valencià no és que fos referendat, després, a València, una altra vegada; sinó que això és el que hauria de ser i el que a Catalunya no hem pogut fer després de la *cepillada* de les Corts Generals.

Sap què passaria si només poguéssim utilitzar els topònims oficials? Doncs que no podríem dir *Espanya*, perquè hauríem de dir sempre, sempre, sempre, i mai podríem dir *Espanya*, i hauríem de dir *Reino de España*. Sap què passaria si només s'utilitzessin els topònims oficials? Que potser tampoc podríem dir *las Alpujarras* i potser tampoc podríem dir *Baix Montseny* o *l'Empordanet*, que és com el senyor Pla es referia al seu al seu país. Perquè país, en el *Diccionari de la llengua valenciana*, si vostè hi anés, si ara ho busca, hi diu: «Territori limitat de forma natural o artificial que constitueix una unitat geogràfica, política o històrica.» Si amb aquesta definició vostès no hi estan còmodes, em sembla que... bé, tenim una sort. Tenim una sort perquè després sí que podem començar a utilitzar *País Valencià* i *Països Catalans*. Sap què més diu, el *Diccionari de la llengua valenciana*, per *país*? Hi diu «Contrada, terra» i posa un exemple que em fa molta gràcia que vostè també sàpiga, hi diu «Un país de tarongers». Aquí l'hi deixo. És a dir...

Entrem en contradiccions, entrem en contradiccions i n'hi diré alguna altra. Miri, l'Institut *Geográfico Nacional*, que per a mi vol dir *estatal*, en els criteris de l'edició del mapa del mapa nacional a escala 25.000 diu: «Se deben respetar los términos genéricos tradicionales establecidos por el uso en cada zona.». També reconeix que, a més a més dels topònims oficials, tenim termes genèrics, termes específics, descriptius, topònims supraautonòmics, reconeix (*tall de comunicació*) com l'organisme en toponímia catalana; reconeix altres acadèmies de l'Estat espanyol, que són les mateixes que la senyora Núria Llorach li va respondre aquí, que són sobre els quals s'ha regit el llibre d'estil de la Corporació.

Per tant, a nosaltres ens sembla que si barregem i fem política barrejant (*tall de comunicació*) per sobrepassar termes científics, doncs, em sembla que no anem

bé. Deixem que els acadèmics i el rigor científic segueixi el seu camí i no hi barregem qüestions de política, perquè ja veu vostè que entren en contradicció.

Països Catalans és una realitat històrica, *Catalunya del Nord* és una realitat històrica, i d'aquesta manera em sembla que no cal que utilitzem aquesta defensa *només* de la toponímia oficial.

Per altra banda, també és veritat –com deia el senyor Rodríguez– que per a modificar el llibre d'estil no ha de ser un grup de diputats, un divendres al matí, a la *Corpo*, sinó que això ja té tot un recorregut i que em sembla que no fem cap favor de dir als professionals o als científics com han de fer les coses.

Per tant, és obvi que no donarem suport en aquesta malaurada moció.

Gràcies.

El president

Senyora Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Sí, per contradiccions, senyor president.

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

Atesos els problemes de comprensió lectora que han demostrat els diputats que m'han precedit, evidentment que es poden fer servir altres denominacions més enllà de l'oficial, el problema és que el llibre d'estil diu que és incorrecte coses que objectivament són correctes. Primer punt.

I segon punt, tampoc han entès gaire bé el que s'ha de votar, perquè nosaltres en cap moment diem que un grup de diputats s'han de posar a fer el llibre d'estil, cosa que evidentment no és la nostra tasca, sinó *instar* la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Un cop aclarit, i intentant solucionar aquests errors de comprensió lectora per part de la resta de diputats, suposo que ara podran canviar el sentit del seu vot.

Gràcies.

El parlament

Gràcies. Passarem a la votació de la proposta.

Vots a favor de la proposta?

Ciutadans i Partit Popular, per tant, 7 vots a favor.

Vots en contra de la proposta?

Catalunya en Comú, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP. Per tant, són 10...

El lletrat

12 vots.

El president

12 vots en contra.

Abstencions?

Partit Socialista. Per tant, 2 vots d'abstencions.

Quedaria rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la declaració del flamenc com a Bé d'Interès Cultural

250-01432/12

Passem a la següent proposta de resolució sobre la declaració del flamenc com a Bé d'Interès Cultural, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Gracias a la cobertura mediática llevada a cabo por TV3, supimos a principios de julio de la delicada situación por la que están pasando los *tablaos* flamencos de Barcelona durante la pandemia del Covid.

La historia del flamenco en Cataluña viene de antiguo, remontándose al siglo XIX, cuando alcanza su máximo esplendor y cuando se reportan grandes espectáculos flamencos en la ciudad. Artistas flamencos catalanes han sido referentes en el flamenco internacional, compositores como (*tall de comunicació*), la famosa bailaora Carmen Amaya, Joaquina Caparrós, Montse Cortés, Rafael Cortés, Duquende... realmente son muchísimos... Miguel Poveda, como referente del flamenco actual, Juan Ramón Cano, uno de los mejores guitarristas flamencos en la actualidad... Pero, sin embargo, las consecuencias del Covid amenazan al flamenco.

Se han cancelado o pospuesto festivales, conciertos y giras. Las academias han suspendido su actividad. No todos han podido continuar enseñando a través de Internet o a distancia, y los tablaos y las salas de conciertos, sin turismo, agonizan. Sin los tablaos no hay flamenco, porque es donde actúan el noventa por ciento de los artistas de este entorno. Es el momento de impulsar el flamenco entre el público local y sensibilizarlo como parte de la cultura y la historia de Cataluña. En este sentido, la radio y la televisión públicas de Cataluña juegan un papel fundamental en la difusión de los valores culturales de nuestra comunidad autónoma y es necesario su compromiso en la promoción de los artistas flamencos catalanes y de la escuela flamenca de Cataluña. Es por esto que pedimos que los medios de comunicación públicos de Cataluña, en el marco de los programas culturales, promuevan la difusión de la historia del flamenco en Cataluña y el fomento y el conocimiento de los artistas del flamenco, tanto los que han formado parte de la historia del flamenco catalán como los que actualmente llevan a cabo su actividad en tablaos y salas de conciertos y festivales, así como las actividades de escuelas y academias que desarrollan la pedagogía del baile y de la música flamenca para promover la participación del público en esta expresión de Cataluña; y por ello pedimos el apoyo a los grupos para esta propuesta de resolución.

Gracias.

Me posiciono ya en las enmiendas. Hemos transaccionado los puntos a votar y hemos hecho llegar la transacción a todos los grupos.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Com bé deia, hi ha hagut rebut esmenes presentades per part de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana. Per tant, seguiria l'ordre i tindria la paraula la diputada Jenn Díaz, pel Grup Parlamentari Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Bé, ja sé que les exposicions de motius no es voten, i ja sé que només són explicatives, però no se'ns escapa que el context en què emmarquem les nostres propostes i els punts que finalment sí que es voten també fan política, i jo voldria fer un comentari sobre les propostes que han fet sobre el flamenc i Catalunya perquè ara estem debatent sobre aquesta, però n'hi ha tres de presentades, a la CAI, a la Corporació i a la Comissió de Cultura, i s'emmarquen en un context que malgrat no es voti m'agradaria fer-hi una reflexió.

Durant el confinament jo mateixa em vaig reunir amb els *tablaos flamencos* per a escoltar-los i per a donar-los suport i, de fet, vam presentar una compareixença conjunta de tots els grups perquè vinguin a explicar-se a la Comissió de Cultura i és conjunta; per tant, entenc que aquí hi ha la voluntat de tots els grups per a facilitar aquesta entesa, no? Però durant aquesta reunió vam arribar a una conclusió amb els *tablaos flamencos* i ara, en l'exposició que ha fet la companya de Ciutadans, n'ha parlat, no? El *flamenco* a Barcelona té dos problemes. Un, la situació física dels *tablaos*, que és el centre de Barcelona, amb el que això comporta, i una altra qüestió clau són... el públic que hi assisteix, que bàsicament són turistes i, per tant, el confinament ens ha afectat tots igual, però en la represa, l'estar en el centre de Barcelona, amb el funcionament que té la mateixa Rambla i el centre de Barcelona, i el fet que siguin sobretot turistes, fa que a la represa tampoc hagi estat fàcil per a ells.

Però, com dic, el context en què emmarquem aquesta situació crec que és important, i m'agradaria fer aquesta reflexió que deia. En l'exposició de motius vostès reclamen, i per exemple en altres mocions que presenten sobre el flamenc i Catalunya diuen «mostrar el seu suport al flamenc com a part de la cultura catalana», com si això fos una cosa que s'inventa avui Ciutadans, no? Però hi ha

un buit, en aquesta exposició de motius i en aquestes tres propostes que han fet sobre el flamenc a Catalunya, i és que a Catalunya el flamenc va tenir un enemic i es diu franquisme. I d'això no en parlen. No en parlen, i penso que això també és fer política, no fer esment de quin ha estat el problema dels *tablaos* o del flamenc com a expressió de cultura catalana a Catalunya, que és que el franquisme el va utilitzar com un símbol d'identitat espanyola contra la cultura que es feia a Catalunya. Per tant, crec que ometre això del discurs i ometre això de l'exposició de motius diu molt de en quin context es vol emmarcar. Que el flamenc formi part de la cultura catalana, com deia, no ho diuen vostès ni és cap cosa extraordinària però, com dic, Franco va fer aquesta manera de simbolitzar el *flamenco* com una cosa espanyola i penso que vostès intenten, amb aquestes tres propostes, convertir-se també en l'enemic del flamenc a Catalunya, que és utilitzar una expressió cultural per a confrontar i per a dividir i fer-nos... com si la cultura catalana i el flamenc fossin coses incompatibles o, per exemple posar-nos a debatre sobre els *tablaos* o el flamenc en concret; i per què la dansa contemporània no, per exemple? Per què fem propostes tan concretes?

En aquesta proposta han dit *flamenco en Cataluña, cultura catalana, nuestra cultura, flamenco catalán...* vint vegades, ho han dit vint vegades! No ens cal tot això, tot aquest context i, en canvi, ometre que el franquisme va ser l'enemic dels *tablaos*.

Dit d'això, el nostre posicionament respecte a la transacció serà un vot a favor, perquè finalment no decidirem els diputats què és el que ha de fer la Corporació respecte a la difusió del flamenc als mitjans públics i també perquè no ho acotarem als *tablaos* i al flamenc, sinó a la cultura en viu, que crec que és com s'ha de fer la política; no a cop de titular sinó d'una manera més àmplia.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara seria el torn de Junts per Catalunya, el diputat Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Agraeixo a la diputada Blanca Navarro la facilitat en fer aquesta transacció, que em sembla que millora l'original i ens sentim tots els grups, d'aquesta manera, molt més còmodes.

Sí, jo també volia fer algun comentari a l'exposició de motius i, de fet, fins i tot al títol. És a dir, declarar el flamenc com a Bé d'Interès Cultural. I tant. Tot el que passa per cultura, per a mi, té interès cultural. Només faltaria. Si s'estaven referint a alguna categoria de la Llei de patrimoni, doncs, s'han equivocat. Perquè *interès cultural* no és cap categoria establerta en la Llei del patrimoni ni material, ni en cap de les normatives de l'immaterial. N'hi ha; per tant, hi hauria... però no és aquesta denominació. Per tant, en la redacció d'aquesta PR i de les altres dues, perquè n'han fet un *pack*, així; és una perdigonada de flamenc a totes les comissions, jo crec que en la ploma haurien de precisar més bé. Nosaltres, com a Grup de Junts per Catalunya, ens hem reunit amb *tablaos flamencos* i, sincerament, hem fet més feina per la porta petita, interlocutant, que no pas fent tres PRs a tres comissions.

De l'exposició de motius..., no ho diré més bé que la diputada Jenn Díaz, però posats a fer esment a grups, doncs, no s'hi parla de Rosalía, no s'hi parla del Niño de Elche, no s'hi parla de flamenc electrònic, no s'hi parla de flamenc contemporani, de Las Migas, i sí que és veritat que hi ha un rerefons, com una intenció massa clara de voler no fer oposició al Govern en temes de flamenc, sinó gairebé un ressò que ens enfilaria a (*tall de comunicació*)# del *Corral de la Pacheca*. I això no fa cap bé al flamenc, al flamenc a Catalunya, a la música en viu, que tenim un problema realment amb la pandèmia en la música en viu i en la cultura en general, en l'exhibició.

Nosaltres estem contents de poder ajudar a la cultura, a la música, al flamenc, a la dansa, al jazz... a tots els esdeveniments culturals, i continuarem treballant amb Govern, perquè la problemàtica de la música en viu i dels *tablaos flamencos*, lligada a escoles i a exhibició i a sales de concerts, doncs, pugui avançar i millorar, que això és el que ens interessa.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Partit Socialista i tindria la paraula la diputada Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Yo, muy brevemente, desde nuestro grupo parlamentario apoyaremos esta propuesta de resolución. Creemos que el papel de nuestros medios públicos de comunicación es promover la cultura y todas sus manifestaciones. Creemos que TV3 y Catalunya Ràdio tienen la obligación de reflejar la diversidad de la sociedad y esto incluye las manifestaciones artísticas y culturales que forman y han formado parte de su historia, y el flamenco es una de ellas. Nos gustaría también ver reflejadas nuevas autoras, el flamenco contemporáneo, cómo ha evolucionado... no sólo esta parte como tradicional.

Votaremos a favor y agradecemos al grupo proponente, pero también a los grupos que han presentado enmiendas, porque creemos que todas van en el mismo sentido.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies. Seria el torn de la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Marta Ribas Frías

Bé, doncs, molt breument. Evidentment, el flamenc forma part de la nostra cultura, no cal que ho ratifiquem amb resolucions. Hi ha grans noms, grans artistes, històricament, tant com de l'actualitat. I com en la resta de la diversa i rica expressió cultural al nostre país, els mitjans de comunicació públics tenen l'obligació de difondre i de promoure les seves expressions. Evidentment, estem d'acord amb el plantejament de la proposta, el format del com fer-ho, però, era el que ens tirava enrere, perquè entenem que és qüestió de criteris professionals, on no creiem que el Parlament hi haguéssim d'entrar. Amb la transacció es resol aquest element, en el qual teníem certs dubtes i, per tant, ara amb més tranquil·litat encara aprovarem aquesta resolució.

El president

Gràcies. Seria el torn de la CUP – Crida Constituent, la diputada Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia un altre cop. Crec que Ciutadans fa un flac favor al flamenc polititzant-lo d'aquesta manera, perquè, al final, al cap i a la fi, ja ho sabem, ja s'ha insinuat, també. El que s'intenta és com nacionalitzar i patrimonialitzar el flamenc, com fent-lo... com generant una alteritat al país, cosa amb què evidentment no hi estem d'acord.

Amb la proposta hi estem d'acord, però amb aquesta politització del flamenc o aquesta mena de generar un fals relat inexistent al país el que obliden és que, per exemple, TV3 ha estat un dels principals mitjans públics de l'Estat espanyol a difondre precisament la història del flamenc, perquè evidentment la història del flamenc és història de Catalunya, amb documentals com la història de *la Chana*, o un altre document, una sèrie documental molt interessant, que els recomano, que és el «*Cante*» *per entranyes* o moltes altres, perquè no oblidem que la història del flamenc, i precisament la història del flamenc a Catalunya, vinculat també a la història de la rumba, va molt vinculada a la història de la comunitat gitana del nostre país. Importantíssim, qüestió que no posen sobre la taula. I des d'una perspectiva de classe, també, qui són els flamencs i les flamenques que han mantingut viva una cultura tan arrelada al nostre país? Des d'una perspectiva de classe, són gent que ha estat vivint en els marges i ha estat absent de moltes narratives oficials i, per tant, importantíssim, importantíssim fer aquesta feina, però hi divergim totalment, no només pel text i per la literalitat, sinó per tot el que intuïm que hi ha en la seva proposta, que el que vol és intentar fer una politització quasi bé construïda d'una mena de no-acceptació del flamenc, com si el flamenc visqués allunyat de la realitat de Catalunya i és que, no és que no només només no sigui així, sinó que té un paper... ha tingut un paper importantíssim, insisteixo, als mitjans públics. Els recomano que facin aquesta cerca a l'arxiu de TV3, que aprofite també per, un cop més, felicitar-los per la gran feina que fan per a recuperar tota la feina documental que hi ha sobre la història del flamenc, sobre la història de la rumba, sobre la història popular de les comunitats del poble gitano al nostre país, que ha estat tan important i que ha mantingut, i ha cohesionat, i ha

sostingut grans comunitats del nostre país en unes situacions molt, molt complexes.

Aprofitar també, dir, la importància del paper de la dona en la cultura flamenca, qüestió a què també, insisteixo, TV3 hi ha parat moltíssima, moltíssima atenció, i crec que val la pena reconèixer-ho.

El president

Seria el torn del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Senyor Serrano...

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Únicamente para expresar nuestro apoyo a la resolución.

El president

Gràcies. I ara, per a pronunciar-se sobre les esmenes, tindria la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Había comentado al principio que hemos aceptado la enmienda, pero la verdad es que después de escuchar sus intervenciones, compañeros diputados, realmente... por supuesto vamos a priorizar que lo importante es que esta solución salga adelante. Es importante que los medios de comunicación públicos apoyen el flamenco en este momento, pero realmente es llamativo el posicionamiento que han hecho los diputados cuando, incluso cuando estaban manifestando que iban a apoyar la resolución y que les parecía muy bien la transacción, es que no haya ni uno que haya... que no haya expresado críticas en, vamos, desde la primera palabra a la última.

Esta resolución la hemos presentado el grupo de Ciudadanos, porque en Ciudadanos estamos comprometidos con el flamenco, con la cultura, y hemos querido dar este paso adelante. Si alguien considera que faltaba Rosalía, o que faltaba algún punto, les invito a que presenten una resolución. En Ciudadanos tenemos el compromiso con el pueblo gitano hasta el punto que dentro de nuestras filas tenemos una diputada gitana, mujer, y que defiende los derechos y los intereses de este colectivo y lo que no vamos a consentir de ninguna manera es

que ningún diputado pretenda asociar al flamenco con el franquismo. Es que, vamos a ver, es que... ¿Podemos de una vez por todas priorizar los intereses de nuestros ciudadanos, de nuestros habitantes de Cataluña y ponemos de acuerdo para sacar adelante las propuestas en las que nos han transmitido que necesitan nuestro apoyo? Y que por favor, vamos a dejar atrás toda una serie de situaciones que generan conflicto y vamos a centrarnos en que, efectivamente, el flamenco forma parte de la historia y de la cultura catalana.

Gracias.

El president

Gràcies. Doncs, passariem a la votació de la proposta de resolució. Senyor Francesc Ten, per què em demana la paraula?

Francesc Ten i Costa

Per contradiccions.

El president

Trenta segons.

Francesc Ten i Costa

Em sorprèn que no puguem expressar lliurement el nostre posicionament davant d'una PR i davant d'una transacció. I, per tant, em sorprèn la sorpresa de la senyora Blanca Navarro, que per altra banda és una pràctica habitual en molts grups.

El president

Gràcies. Doncs, passariem a la votació de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Crec que és per... unanimitat? Vots a favor, per unanimitat de tots els grups, si no vaig mal encaminat, no? D'acord. Perfecte.

Proposta de resolució sobre el garantiment de la independència política de TV3 davant de les ingerències del Govern

250-01470/12

Doncs, passem al punt set de l'ordre el dia, que s'ha... s'ha retirat de l'ordre del dia i per tant, passaríem al punt vuit, que és proposta de resolució sobre el garantiment de la independència política de TV3 davant de les ingerències del Govern, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i que la presenta la diputada Blanca Navarro.

Perdoni, perdoni, senyora Blanca Navarro; la diputada Marta Ribas em demana la paraula...

Marta Ribas Frías

Sí, només un segon, president, simplement per a excusar-me públicament perquè he d'assistir a una reunió i crec que no podré ni tan sols intervenir en aquesta proposta de resolució i, per tant, per a excusar-me. La diputada Blanca Navarro, que no es pensi que no he volgut estar en el debat d'aquesta resolució, tot i que ja és un tema que ja havíem votat en el Ple i per tant, excusar-me i marxar de la comissió.

El president

D'acord, moltes gràcies, senyora diputada. Tindria la paraula, doncs, la diputada Blanca Navarro, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Ya sabíamos que el *procés*, la radicalización del *Govern* independentista, ha comportado una progresiva partidización de TV3 hasta el punto de acabar convirtiéndose en un aparato de agitación y propaganda separatista.

La falta de objetividad informativa y el sesgo político de los contenidos de TV3 en beneficio de los partidos separatistas y sus postulados ha sido reiteradamente constatada por la Administración electoral de nuestra comunidad autónoma. Este sesgo que impregna la programación y la línea editorial de TV3 es fácilmente constatable, pues la misma es siempre plenamente coincidente con los postulados de los sucesivos *govern*s autonómicos de la Generalitat, ### por los partidos separatistas.

No obstante, recientemente ya hemos llegado al sùmmum, y ha sido confirmada públicamente la indebida injerencia que ejerce el *Govern* de la Generalitat sobre TV3. La pasada *consellera* de Cultura, la señora Villalonga, ha confirmado que los propios miembros del *Govern* practican estas injerencias. Y es que a raíz de la emisión de la serie *Drama* la señora Villalonga manifestó que, escandalizada delante de lo que ella consideraba presencia excesiva del castellano, la lengua mayoritaria de los catalanes en la televisión pública de los catalanes en TV3, había decidido dar un toque de atención a los directivos de TV3. Es decir, Villalonga reconoció que les había llamado al orden para que den explicaciones de por qué aparecía tanta presencia de una lengua que, según ella, no debía aparecer en TV3, demostrando de esta manera la injerencia que este *Govern* tiene por costumbre ejercer sobre los medios de comunicación *públics*.

Es evidente que este tipo de injerencias impide que un medio como TV3 pueda desarrollar su labor de servicio público, su objetividad informativa, neutralidad política y con respeto y con garantía del pluralismo político. Y por ello es imprescindible que el *Parlament* defienda la garantía de la independencia política de los medios de comunicación públicos autonómicos, que rechace las injerencias del *Govern*, tal como ha demostrado esta *exconsellera*, del *Govern* de la Generalitat a TV3, y que inste al *Govern* de la Generalitat, de una vez por todas, a respetar la necesaria independencia de la que debe de disfrutar TV3 como medio de comunicación *públic*.

Gracias.

El president

Gràcies. Ara seria el torn, com no hi ha esmenes presentades, del Grup Socialista, i tindria la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Sí, gràcies, president. Efectivament, és un tema que ja havíem comentat en aquesta comissió. Més enllà de la defensa que ha fet la diputada Blanca, al que nosaltres votarem a favor és a rebutjar les ingerències per part del Govern, que és el diu literalment, i demanar al Govern respectar aquesta necessària independència que ha de tenir TV3.

Efectivament, ja la mateixa senyora Llorach va rebutjar aquestes ingerències, va dir que, efectivament, no li van afectar, però en qualsevol cas nosaltres votaríem a favor del que seria la proposta de resolució, que té la literalitat que acabo de dir.

El president

Gràcies. La diputada Marta Ribas ja s'ha excusat, per tant passaríem la paraula a la diputada Natàlia Sánchez, del Subgup de la CUP – Crida Constituent.

Natàlia Sánchez Dipp

Nosaltres donarem suport als dos punts que planteja Ciutadans, i hi donem suport per motius totalment diferents tant als exposats en l'exposició de motius, com als exposats per la diputada Blanca Navarro.

En la darrera sessió de control, sessió informativa de la Corporació, vaig tenir l'oportunitat... vam tenir l'oportunitat de preguntar al director de Catalunya Ràdio, Saül Gordillo, no sé si recordaran aquella intervenció... La CUP va manifestar com la virulència i l'ofensiva especialment de *Ciudadanos*, que tots coneixem i tots els diputats i diputades coneixem en aquesta comissió, per a intentar situar el problema de governabilització, el problema de la ingerència dels partits de govern en els mitjans públics, la seva insistència d'intentar-ho vincular amb l'independentisme ha estat un greu problema per a realment avançar cap a uns mitjans cent per cent plurals i cent per cent democràtics Per què? Perquè és fals. Perquè és fals que sigui l'independentisme el que actua amb ingerències sobre els mitjans públics. No és veritat, no és veritat; i aquí l'exemple, per petits que siguem. La CUP, com a independentistes, com a grup, com a representació a centenars d'ajuntaments, amb alcaldies, amb representació al Parlament de Catalunya... no treballem ni ingerim sobre els posicionaments, sobre les línies editorials dels mitjans públics. I per tant, això s'ha convertit en un problema per poder parlar de tota la resta. Com que la seva ofensiva directa contra la llibertat de premsa i contra l'independentisme generava una narració que és l'independentisme el que ingereix, dificulta poder abordar la qüestió fonamental; que és que sí, que és que avui ens hem llevat al matí, amb un editorial a Catalunya Ràdio, en què s'afirmava que no es pot criticar el Govern de la Generalitat.

I és que és així. I és que tenim un problema i nosaltres... hi insisteixo, i crec que... que ho fem, la CUP... doncs mira, pot generar una reflexió: com pot ser que no haguem renovat els càrrecs de la *Corpo* després d'arribar al consens que vam arribar amb la modificació de la llei?

La situació dels mitjans públics a dia d'avui té responsables polítics i el paper de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana en la degradació de la imatge pública dels mitjans, i per tant dels seus professionals, ha estat un problema. I cal que fem una reflexió col·lectiva, perquè no pot ser; perquè no pot ser que ens trobem amb una realitat que és que ja... no és un és un elefant a la sala, és que és una manada d'elefants, no sé si m'explico. I vull dir-ho així de clarament perquè penso que l'espai on democràticament hem de poder tenir aquest debat i tenir aquesta anàlisi és el Parlament de Catalunya, i no als passadissos ni als despatxos, perquè és realment una problemàtica important.

I insisteixo: gens d'acord amb l'anàlisi de les causes d'aquesta situació que planteja *Ciudadanos*, perquè no és certa.

El president

Gràcies. Tindria la paraula el Subgrup Parlamentari Popular, el diputat David Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Para expresar nuestro apoyo a la moción.

El president

D'acord. Tindria doncs, ara, la paraula, la diputada d'Esquerra Republicana, Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Nosaltres hi votarem en contra. Hi votarem en contra, no per la literalitat dels punts que presenta, que compartim, sinó per l'exposició de motius i per tota la voluntat política que s'amaga concretament darrere d'aquesta proposta de resolució. És una proposta de resolució que s'emmarca en la resta de propostes

de resolució que avui hem debatut en aquesta comissió per part de *Ciudadanos*, eh?

N'hem sentit moltes, hem sentit com es posava en dubte, en aquest cas, la contractació d'una empresa per a avaluar qualitativament la programació de la Corporació, hem sentit i hem tingut el debat sobre una proposta de resolució que ens deia quines bromes es poden fer i quines bromes no es poden fer en els mitjans públics, hem sentit com es negava l'existència dels Països Catalans, hem sentit, doncs, com ara, en aquest cas, es qüestiona que una consellera de Cultura pugui ser crítica i pugui parlar de la llengua catalana... Per tant, forma part d'aquesta construcció, no? Crec que ha estat el meu company, José Rodríguez, que en la seva intervenció anterior parlava del concepte del *nacionalisme banal*, i és on ens condueix constantment *Ciudadanos*, fent creure que aquest nacionalisme espanyol és el nacionalisme que no es veu, del dia a dia i que per tant, doncs, no qüestiona determinades... determinats temes. Per exemple, absolutament mai qüestionen que els catalans i catalanes que tenim el català com a llengua prioritària no ens puguem expressar en la nostra llengua a la justícia; això no es qüestiona mai. O no es qüestiona mai que l'oferta televisiva i audiovisual que tenim les persones catalanoparlants, que tenim el català com a llengua prioritària a Catalunya, doncs, disposem d'una oferta molt més reduïda en l'àmbit audiovisual, o que pràcticament no puguem anar a veure una pel·lícula en la nostra llengua al cinema; això no es qüestiona absolutament mai, perquè això forma part d'aquesta normalitat, d'aquest nacionalisme que constantment reitera *Ciudadanos* en propostes de resolució en totes les comissions que tenim a la Corporació Catalana de Mitjans es qüestiona absolutament... bé, el que passa en els mitjans públics d'aquest país.

La terminologia que s'utilitza en aquesta proposta de resolució... parlen de *aparato de agitación y propaganda separatista*; és a dir, la terminologia que s'utilitza demostra aquesta voluntat de confrontació, demostra aquesta voluntat de fer creure que el que és normal, doncs bé, és respectar l'estatus quo. Que tot aquell nacionalisme que no sigui nacionalisme espanyol doncs... bé, és un nacionalisme radical, s'associa a aquests conceptes de confrontació i per tant... és una mostra més i un clàssic més. I evidentment, en aquest cas, tenint en compte l'exposició de

motius que ens fan, no podem donar suport de cap manera a aquesta proposta de resolució.

El president

Ara seria el torn de Junts per Catalunya i tindria la paraula el diputat Josep Riera.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. De fet, a les intervencions s'ha parlat d'altres debats que no són ben bé el que planteja la proposta de resolució de Ciutadans. Jo sí que em centraré en el que planteja la proposta de resolució de Ciutadans, bàsicament en tres idees que hi expressa. O sigui, no parlaré del que no parla. I per exemple, podem debatre sobre els mitjans públics i sobre què fan, i espero que algun dia ho fem amb les compareixences que votarem més tard, però en la part resolutiva només es fa referència... no parla ni tan sols de mitjans públics, parla de TV3; sempre contra TV3, ja sabem l'obsessió que té Ciutadans per TV3.

Parlem de TV3. Jo ja ho he dit altres vegades... confonen –interessadament o no, jo crec que interessadament–, TV3 amb el país. Pel que fa al que vostès en diuen *sesgo*, i jo en dic *biaix*, en tot cas... o sigui, no és un *sesgo*, no és un *biaix* de la televisió, és un *biaix*, en tot cas, del país. El que ha canviat és el país i no tant la televisió pública. Evidentment que hi ha més independentisme, així, genèricament, a TV3, perquè és que hi ha més independentisme, genèricament, al país. És el país, el que s'ha transformat i per tant, és lògic que el que... a les informacions, als reportatges... en tot, diguéssim, hi hagi més contingut independentista, és obvi. Però és que és una obvietat perquè és una obvietat que ha passat en el país, no és que TV3 un dia els que la dirigeixen hagin decidit, «doncs ara ens tornem independentistes i parlem d'independentisme». Doncs no, fan la seva feina i la seva feina és reflectir el que passa en aquesta societat. Ja els ho he dit moltes vegades, vull dir que el que no els agrada... Vostès confonen; diuen que no els agrada TV3, però en realitat el que no els agrada és el país, o com ha canviat el país en aquests últims anys.

Pel que fa a les qüestions concretes sobre la consellera Vilallonga. Primer de tot, ella no va parlar només de la sèrie *Drama*, ella va dir que, en general, veia més castellà a TV3. I a més a més... i a més a més és que és una obvietat, i té raó. Té

raó, i n'hem parlat de les últimes comissions en forma de pregunta, ho han reconegut els directors dels mitjans, que sí, que és una cosa que han de revisar perquè, a més a més, vull dir, es fa incomplint les normes establertes al llibre d'estil, en alguns casos. I no n'hem parlat en la proposta de resolució anterior, perquè l'han retirat; suposo que per vergonya, perquè realment... ja el titular és absolutament el contrari del que està passant, perquè el que està passant no és que es margini el castellà sinó que cada vegada hi ha més castellà a TV3, i és el que va constatar la consellera. Perquè una cosa és molt clara, i és més, ho citaven en la proposta de resolució anterior, que els treballadors i els col·laboradors han d'utilitzar la llengua catalana perquè està establert així. I no hi barregin altres coses, perquè de testimonis, de convidats, d'entrevistats en altres llengües, doncs, està perfectament establert quina norma i quines excepcions es fan d'utilitzar la llengua que correspon. Per tant, la consellera tenia tota la raó en el que va dir, i vostès ho van convertir en una altra cosa.

Conseqüentment, parlem del toc d'atenció que va fer la consellera. Aquest toc d'atenció vostès el volen fer passar per ingerència política, i no ho és. No ho és. Ella va fer la seva feina com a consellera de Cultura i com a tal, com a màxima responsable de llengua, de normalització del català del Govern, ella té aquesta obligació. És com si, per exemple, el conseller d'Economia digués al director de TV3... perquè faci més continguts sobre economia perquè ell creu, defensant la seva conselleria, creu que TV3 ha de donar més continguts d'aquests. És més... la consellera, de fet, hi està obligada, a fer aquest toc d'atenció, perquè és la televisió la que està incomplint el seu propi llibre d'estil pel que fa a l'ús de la llengua i per tant... era la seva obligació fer aquesta alerta, perquè el que va fer no va ser res més que demanar explicacions pel que fa al compliment de la llei respecte a TV3, del llibre d'estil, de la missió fundacional, perquè està fallant en tot cas no era la consellera, que estava fent la seva feina, sinó que estava fallant el compliment per part dels directors, de les seves obligacions.

Per tot això, el nostre vot serà un no. I perquè, ja ho he dit, això no són ingerències i perquè respecte al segon punt, els que ataquen la independència de TV3 són vostès, permanentment, amb aquesta expressió política inadmissible que estan fent permanentment.

El president

Gràcies. Doncs, passàriem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Ciudadans, PSC, CUP i Partit Popular. Per tant, serien 10 vots a favor.

Vots en contra?

Vots en contra, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya. Per tant, serien 10 vots en contra.

Abstencions?

No n'hi ha.

Per tant, quedaria rebutjada la proposta de resolució.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 9, tot i que s'ha retirat; per tant, passàriem al següent. Senyor Pérez?

David Pérez Ibáñez

Tinc un dubte. El senyor Bayona ens ajudarà. En cas d'empat, no s'hauria de fer per vot ponderat? És un dubte, eh?

El lletrat

Sí que s'hauria de fer per vot ponderat, però crec que el resultat és el mateix. És a dir... bé, en aquest cas hi ha majoria... per vot ponderat, hi ha una majoria de vot contrari.

David Pérez Ibáñez

Efectivament, és a dir, en cas d'empat, vot ponderat i aquest vot ponderat dona que la suma de Junts per Cat i Esquerra és superior a la resta de grups que han votat a favor, eh?

El lletrat

És exactament així, sí.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pérez.

Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Crehuet, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona que anul·la un acord de l'ens

356-00799/12

Passaríem, doncs, al punt desè de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher, president del CAC, perquè informi sobre la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 11 de Barcelona que anul·la un acord de l'ens, presentada pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Senyor Serrano, si vol la paraula...

Daniel Serrano Coronado

Lo sometemos a votación directamente.

El president

D'acord... Senyor Riera?

Josep Riera i Font

Sí, jo sí que voldria argumentar el nostre sentit de vot, tal com està plantejada la sol·licitud de compareixença... és que votariem que no, perquè és una qüestió que no està tancada.

Primer, que s'ha judicialitzat, com passa amb tantes coses que a determinats grups no els agraden, i ara aquí es vol fer un tribunal paral·lel quan la qüestió encara no està tancada judicialment, i per tant nosaltres creiem que no és oportú en aquests moments tractar això, que a més a més ja ho hem votat en altres situacions.

El president

Molt bé. Algun altre grup es voldria posicionar? No? Doncs bé, passem a la votació.

Vots a favor de la sol·licitud?

Serien vots del Partit Socialista, Ciutadans i del Partit Popular. Per tant, serien... 9 vots a favor...

El lletrat

Crec que la CUP també, eh?

El president

Perdó, la CUP també, d'acord. 10 vots a favor, per tant.

Vots en contra?

Seria Esquerra Republicana i Junts per Catalunya. Per tant, 10 vots en contra.

Abstencions?

No hi ha abstencions.

Per tant, per vot ponderat, amb aquest empat a 10, quedaria rebutjada la sol·licitud de compareixença.

Sol·licituds de compareixença acumulades

356-00813/12, 356-00820/12, 356-00821/12

Passem, doncs, als punts 11 12 i 13, que substanciarem conjuntament si els sembla correcte, que serien les sol·licituds de compareixença tant de la presidenta en funcions de la Corporació, com del director de Televisió de Catalunya, com del director de Catalunya Ràdio, perquè informin sobre els reptes dels mitjans públics catalans després de la crisi de la Covid-19.

No sé si algun grup vol expressar la seva opinió, ja que va ser una sol·licitud conjunta... Si no, la posaríem votació.

Passem a votació? Sí? D'acord.

Doncs, vots a favor d'aquestes sol·licituds de compareixença?

Val, seria... doncs, per tant, tots els grups parlamentaris hi votariem a favor. Per tant, s'aprovarien aquestes sol·licituds de compareixença.

Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i vicepresidenta primera del patronat de la Fundació La Marató de TV3 davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre els criteris emprats per a comptabilitzar els ingressos de la venda de discos i llibres de La Marató

356-00882/12

Passariem, doncs, al punt número 14, que seria la sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions de la Corporació perquè informi sobre els criteris emprats per a comptabilitzar els ingressos de la venda de discos i llibres de La Marató. Si algú... si el grup proponent vol la paraula? Senyora Blanca Navarro?

No se l'escolta, senyora Blanca Navarro...

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Hemos solicitado la comparecencia de la *presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*, que también es la vicepresidenta primera del *Patronat de la Fundació de La Marató de TV3* para que informe sobre los criterios empleados para contabilizar los ingresos de la venta de discos y libros de La Maratón porque la información de la que disponemos es que desde el 2008, de los libros editados por La Maratón de TV3 se han vendido más de cien mil libros, como unos diez mil libros del año de media, a unos diez euros cada uno, y lo cual implica más de cien mil euros de ingresos.

Sin embargo, la información que se recoge en las auditorias que se han llevado a cabo estas cifras no coinciden y por tanto consideramos que debe venir al *Parlament* para dar explicaciones de cuál es la situación real del estado de las cuentas.

Gracias.

El president

Gràcies. Algun grup es vol posicionar? El senyor Riera. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Sí, gràcies. Nosaltres, en veure aquest enunciat sobre La Marató, o *La Maratón*, hem preguntat a la Corporació quin possible problema hi podia haver sobre aquesta qüestió i quina ombra de dubte es posava sobre... no sobre la Corporació sinó sobre una iniciativa tan unànimement lloable com és la de La Marató, i se'ns va dir que el Grup de Ciutadans també ha demanat per escrit aquesta informació i que és molt senzilla, que jo els la puc explicar en mig minut, però que no cal, perquè estem debatent la sol·licitud de compareixença, i que dóna, com a molt, per a fer una pregunta en una sessió de control habitual, i sobraria temps.

Per tant, per això votarem no, perquè no cal que fem una compareixença per una qüestió tan senzilla d'explicar i tan clara, i que a més a més està en el portal de la transparència, la informació; que no caldria ni demanar-la sinó que es pot veure, i per això votarem que no.

El president

Algun grup parlamentari més vol la paraula? No? Per tant, passariem a la votació.

Vots a favor de la sol·licitud de compareixença?

Ciutadans, Partit Socialista i CUP. Per tant, serien 9 vots a favor.

El senyor Serrano ha hagut de marxar.

Vots en contra?

10 vots en contra.

Abstencions?

No hi ha abstencions.

Per tant, quedaria rebutjada la sol·licitud de compareixença.

**Sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher i Creuet,
president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, davant la**

**Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de
Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'activitat duta a
terme per l'ens el 2019**

356-00885/12

I finalment, passaríem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Roger Loppacher, president del CAC, perquè informi sobre l'activitat duta a terme per l'ens el 2019, presentada per Ciutadans. Senyora Blanca Navarro...

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Esta solicitud la hemos presentado para que el señor Loppacher rinda cuentas en este *Parlament* de la actividad del *Consell Audiovisual de Catalunya* durante el año 2019. Hasta ahora el CAC se ha mostrado como el instrumento necesario para justificar y dar cobertura a los excesos de TV3 y lleva este señor sin comparecer en esta comisión más de un año, cuando el *Parlament* es ante quien debe rendir cuentas. Dado que en su actuación se muestra de habitual tan complaciente con los medios de la Corporación de Medios Audiovisuales, pedimos al menos que venga a esta comisión a rendir cuentas, que es al fin y al cabo su obligación.

Gracias.

El president

Gràcies. Hi ha algun grup que vulgui demanar la paraula? Senyor Riera?

Josep Riera i Font

Sí, la nostra intenció és votar a favor d'aquesta sol·licitud de compareixença, perquè entenem, i ho entenem... no per la literalitat, sinó per alguna cosa que ha dit la diputada Blanca Navarro, que doni comptes de la seva gestió, no circumscrita al 2019, perquè estem a l'octubre del 2020 i crec que el que convé és que des de l'última compareixença que va fer fins al dia d'avui ens expliqui les actuacions, el senyor Loppacher, no circumscriure-ho exclusivament el 2019 perquè estem ja gairebé amb un any més complert.

El president

Gràcies. Alguna sol·licitud de paraula més? Si no, passariem a la votació.

Doncs, passem a la votació.

Vots a favor de la sol·licitud de compareixença?

Ciutadans, Partit Socialista, Junts per Catalunya, CUP i Esquerra Republicana. Per tant, per unanimitat dels assistents. Per tant, quedaria aprovada aquesta sol·licitud de compareixença.

Sense més, i si no tenen cap qüestió a afegir-hi els portaveus dels diferents grups parlamentaris, donariem per acabada la sessió.

Molt bon dia i moltes gràcies per la paciència.

La sessió s'aixeca a...